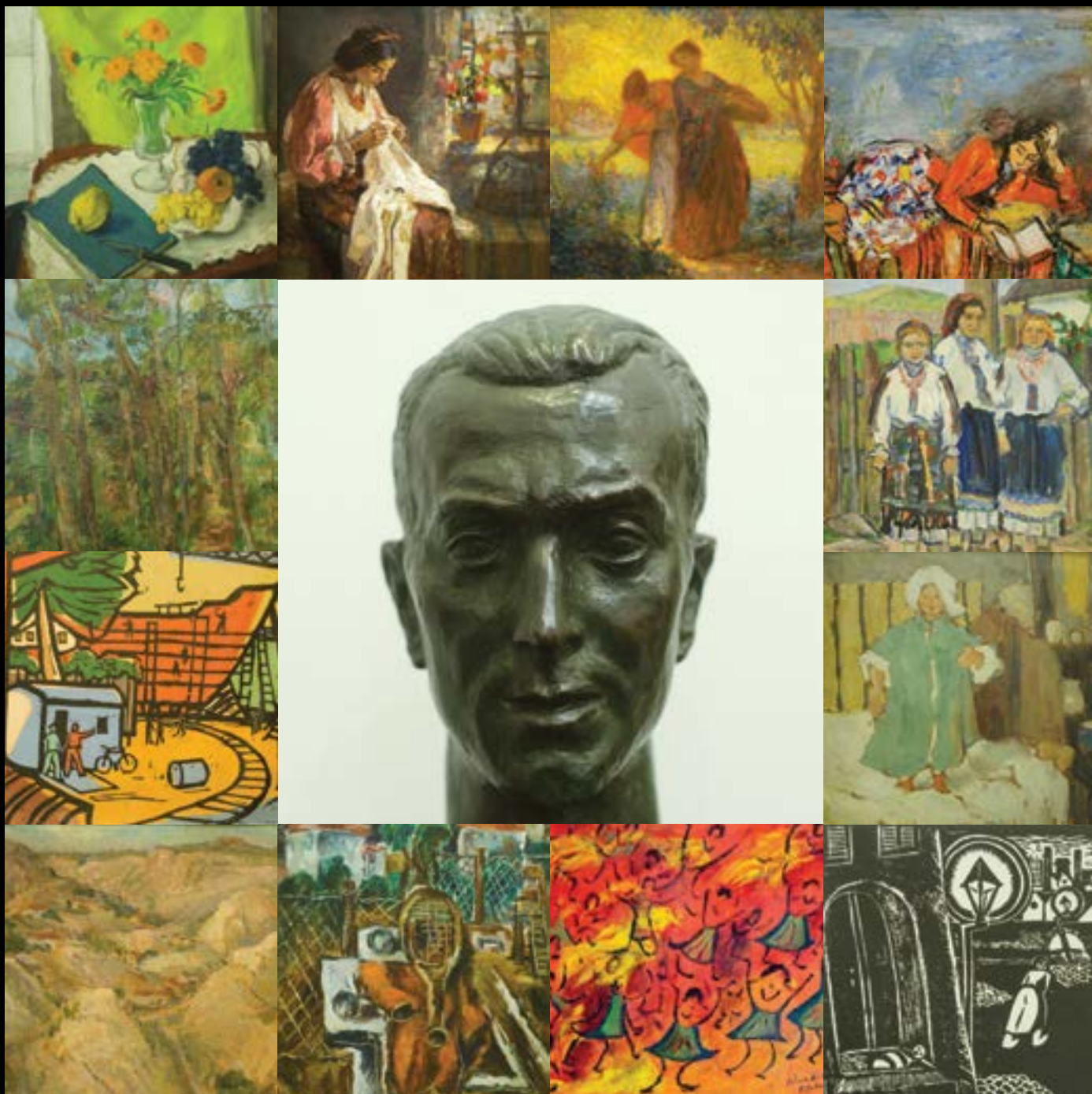

MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ AL ROMÂNIEI
MUZEUL COLECȚIILOR DE ARTĂ
FEDERAȚIA ROMÂNĂ A ASOCIAȚIILOR,
CENTRELOR ȘI CLUBURILOR UNESCO

PICTORI COMENTAȚI DE PETRE OPREA

cu lucrări din colecții particulare

BUCUREȘTI 2018

MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ AL ROMÂNIEI
MUZEUL COLECȚIILOR DE ARTĂ
FEDERAȚIA ROMÂNĂ A ASOCIAȚIILOR, CENTRELOR
ȘI CLUBURILOR UNESCO

Pictori comentați de
PETRE OPREA

*cu lucrări din colecții particulare
în expoziția de la Muzeul Național
de Artă al României
Muzeul Colecțiilor de Artă*

16 mai-13 iunie 2018

Album al Expoziției aniversare a 40 de ani de la înființarea Muzeului Colecțiilor de artă “Pictori comentați de Petre Oprea cu lucrări din colecții particulare”, expoziție deschisă la Muzeul Colecțiilor de Artă în perioada 16 mai-13 iunie 2018.

Organizatori: Mihaela Varga (Federația Română a Asociațiilor, Centrelor și Cluburilor UNESCO), Liliana Chiriac Crețu (Muzeul Colecțiilor de Artă), Karlfried Patzelt (Societatea Colecționarilor de Artă din România)

Concept album: Karlfried Patzelt

Foto: Cristian Macovei

Tehnoredactare: Karlfried Patzelt

DTP: Alexandru Mihalache

ISBN 978-606-93903-5-1

Editura ADU București

Tiraj:40 exemplare

2018

Exemplar _____ din 40

Petre Oprea – o viață dedicată artei românești

De-a lungul a aproape 60 de ani de activitate publicistică, Petre Oprea (11 martie 1928, Merii Petchii, județul Ilfov – 28 iulie 2011, București) a publicat monografii, studii, informații inedite, memorii despre un număr impresionant de mare de artiști, mai importanți sau mai puțin importanți, fiind interesat să surprindă în ansamblul lui, fenomenul pe care-l numea uneori, Școala de pictură de la București. Acestor publicații li s-au adăugat studii și volume despre viața cotidiană a artiștilor, despre grupările artistice, despre modul în care au fost sprijiniți de stat prin acordarea de burse, de comenzi sau prin organizarea de expoziții, informații despre comerțul cu artă, despre colecționari și multe altele. Începând cu 1994 și până în anul dispariției a publicat în mai multe volume, jurnalul său cu consemnări de-a lungul perioadei 1950-2010, ca să relateze „ce s-a petrecut în acei ani dincolo de fațada oficială”, „o sursă folositoare cercetării fenomenului artistic, în ciuda faptului că fiind vorba de un jurnal, nota de subiectivitate este inerentă” (Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice, 1959-1960, 1998, p. 5).

A urmat Facultatea de Istorie a Universității București (1948-1952), devenind colaborator al Institutului de Istoria Artei încă din timpul studenției (1950). A lucrat în Ministerul Culturii – Direcția artelor plastice, contribuind la constituirea mai multor muzee de artă din țară și la înzestrarea lor cu opere de artă românească.

Din anul 1960 a lucrat în Muzeul Național de Artă al României, până în 1988, anul pensionării. Pentru început a lucrat la Galeria Națională unde a organizat mai multe importante retrospectiv: Francisc Șirato, 1965; Lucian Grigorescu, 1967; Marius Bunescu, 1971; Corneliu Michăilescu, 1972. Aceste retrospectiv au fost însoțite de albume-catalog cu studii introductive, apărute sub semnătura lui. A continuat cu monografia M. H. Maxy, 1974, apărută la puțină vreme după moartea pictorului ce-i fusese și director în muzeu. Sub egida instituției îi apare în 1972, albumul Constantin Brâncuși, urmat de o nouă ediție în 1976, una dintre cărțile lui de care era foarte mulțumit întrucât contribuise prin informații inedite la conturarea personalității celui mai important sculptor român.

În iulie 1978 a fost desemnat să conducă „în mod nemijlocit” Muzeul Colecțiilor de Artă ca secție a Muzeului de Artă, consemnând în Jurnalul anilor 1976-1980, (2005, pp. 104-112) încărcatele zile de august care au precedat și au urmat deschiderii muzeului, în urmă cu 40 de ani.

În anul 1976 apare volumul Colecționari de artă bucureșteni, domeniu de studiu pe care l-a inițiat ca studiu sistematic și în care a excelat. O a doua ediție a acestei cărți, mult îmbogățită, apare în 2007. Colecționarul său favorit a fost Alexandru Bogdan Pitești pentru sprijinul pe care acesta l-a dat artei plastice românești contemporană lui și căruia i-a dedicat un volum aparte: Colecționarul mecena Alexandru Bogdan Pitești, 1999. Un alt domeniu de studiu neabordat sistematic înaintea sa a fost cel al istoriei cronicarilor și criticilor de artă din presa bucureșteană din secolul al XIX-lea și până în 1944, istorie publicată în mai multe volume. A pus la dispoziția cercetătorilor două publicații în care sunt menționate toate articolele din presa bucureșteană de până în 1944 despre artiștii români. Multe dintre volumele lui sunt rodul unor cercetări de decenii, publicându-le atunci când materialul adunat i se părea suficient pentru a ilustra un fenomen ca decorarea cu frescă a unor interioare bucureștene – Itinerar inedit prin case vechi din București, 1986 – sau Sculpturi decorative pe clădiri bucureștene, 2004.

Prin participarea mai multor colecționari bucureșteni cu un frumos renume la această expoziție, în muzeul pe care Petre Oprea l-a păstorit la inaugurare, aceștia au dorit să aducă un omagiu celui care a subliniat cu fiecare prilej, importanța lor în existența unei înfloritoare vieți artistice.

Mihaela Varga

Theodor AMAN

(20.03.1831, Câmpulung-Muscel – 19.08.1891, București)

Theodor AMAN (1831-1891)

Cântec de dor

ulei pe lemn, 15,5x14,5 cm

Colecția Gheorghe Burtea

A urmat cursurile Scolii Centrale din Craiova unde ia lecții de desen la clasa profesorului Constantin Lecca, după care se înscrie la cursurile Colegiului Sfântul Sava din București și între 1850 - 1857 la Paris, studiază pictura. Expune încă din 1865 la București la mai multe „Expoziții ale artiștilor în viață”, „Expoziții ale Societății Amicii Bellelor Arte”, precum și din 1883 în importante expoziții personale. Numele său a rămas în istoria artei românești nu doar prin valoarea operelor semnate, ci și prin contribuția avută la întemeierea primelor școli de Arte frumoase, la București și Iași. Pictor și grafician, pedagog, academician român, este considerat că reprezintă pentru istoria plasticii românești primul artist modern în adevăratul sens al cuvântului.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta 1950-1956” pag. 9, 10, 17, 27, 28, 48-52, 81, 111, 115, 124

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1957-1958” pag. 80-83

„Jurnalul unui muzeograf principal 1961-1966” pag. 36, 44, 55

„Jurnalul anilor 1976-1980” pag. 74, 145, 146, 151

„Jurnal 1981-1988” pag. 18

„Jurnal 1989-1993” pag. 7, 53, 54

„Jurnal (1994-1998)” pag. 19

„Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni” p. 16

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, *Expoziție de pictură românească în R.P.Chineză*, pag 32-37

Studii republicate în volumul „Repere în arta românească (secolul al XIX-lea și al XX-lea)”

Constantin ARTACHINO
(07.11.1870, Giurgiu – 09.02.1954, București)

Constantin ARTACHINO
(1870-1954)
Casă în Dobrogea
ulei pe pânză, 50x60 cm
Colecția Alexandru Rădulescu

Școala de Belle Arte sub îndrumarea pictorilor Theodor Aman și George Demetrescu Mirea și Academia Julien, Paris cu L. Doucet, Corot, W. Bouguereau și Brantôt, lucrând la Fontainebleau și Barbizon. Membru fondator al manifestării „Expoziția artiștilor independenți”, al Societății „Tinerimea artistică”, al Societății pentru dezvoltarea artelor în România „Ileana”. Medalia clasa I pentru pictură la Salonul Oficial din 1913. Profesor la catedra de desen la Școala de Arte Frumoase din Iași, după anul 1920 la Școala de Belle Arte din București, unde a predat până în anul 1935.

„... Comparându-l mai întâi fără să vreau cu alți artiști pe care i-am cunoscut mai îndeaproape ulterior, trebuie să constat retrospectiv, că a fost un artist care nu s-a îndoit nici un moment de valoarea creației sale. Era convins că a făcut constant o artă de un înalt nivel artistic care, chiar dacă va fi distrusă în cea mai mare parte, date fiind condițiile vitrege de pe atunci, ceea ce va scăpa distrugerilor, va da pe deplin măsura meșteșugului său... Această siguranță se bazează pe seriozitatea cu care aborda fiecare lucrare – alegerea cu atenție și fără grabă a motivului, executarea pe îndelete, cu dese reveniri și refaceri până când ajungea să fie satisfăcut de rezultatul demersului său artistic...” (**Petre Oprea, Așa i-am cunoscut, Ed. MAIKO, București, 1998, p. 14**)

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 p. 5-15

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 48-51, 61, 86, 87, 89, 92, 93, 98

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 38, 53

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 30

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 25

„Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 62

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO pag. 71, 139

„Două veacuri de pictură la București” Ed. MAIKO 2007 pag. 58

Constantin ARTACHINO (1870-1954)

Minaretul din Turtucaia

ulei pe pânză, 70x50 cm

Colecția Alexandru Rădulescu

Constantin ARTACHINO (1870-1954)

Portret

ulei pe pânză, 70x50 cm

Colecția Alexandru Rădulescu

Corneliu BABA

(18.11.1906, Craiova – 28.12.1997, București)

Corneliu BABA (1906-1997)

Autoportret

ulei pe carton, 25x22 cm

Colecția Gheorghe Burtea

Primele studii le face la Facultatea de Litere și Filozofie din București, apoi la Academia de Arte Frumoase din București, finalizate în 1938 la Academia de Arte Frumoase din Iași, unde devine unul dintre elevii preferați ai lui Nicolae Tonitza. În 1941 este numit director al Pinacotecii ieșene și cadru didactic la Academia de Arte Frumoase, pe care o absolvise. Din 1958, profesor la Institutul de Arte Plastice Nicolae Grigorescu. În 1958 este ales membru de onoare al Academiei de Artă din URSS, în 1962 este distins cu titlul de „Artist al Poporului”, este ales în 1963 membru corespondent al Academiei Române, în 1964 al Academiei de Artă din Berlin și în 1970 al Academiei „Tommaso Campanella” din Roma și în 1992 membru de onoare al Academiei de Arte Frumoase a Rusiei. Expune la Salonul Oficial al Moldovei, iar din 1941 la Saloanele Oficiale și la toate manifestările oficiale naționale până în 1990. Participa la expoziții în diferite locuri ale lumii, are expoziții personale la Bruxelles, Berlin în 1964 și la New York (1970). A expus la Bienala de la Venetia (1954, 1956), la București (1958, Dalles 1976, Muzeul Național de Artă București 1977) la Moscova, Lvov, Chisinau, Viena și Leningrad (1978, 1979), la Budapesta, Dresda (1981), la Sofia, Ferrara (1982). Distins cu Premiul de Stat (1953, 1954), Medalia de aur la Expoziția Internațională de la Varșovia, (1955), Medalia de Aur la Expoziția Internațională de ilustrație de carte - Leipzig (1960), Premiul pentru portret la Trienala de artă - Sofia (1973)

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta 1950-1956” pag. 55, 77, 80, 100, 101, 125 / „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1957-1958” pag. 57, 67, 72, 73, 77 / „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” pag. 25, 28, 40, 43, 47, 56, 62 / „Jurnalul unui muzeograf principal 1961-1966” pag. 43, 44, 67-69, 99, 127 / „Jurnal (1967-1970)” pag. 41, 59, 121, 122 / „Jurnalul anilor 1971-1975” pag. 95, 113, 147, 176 / „Jurnalul anilor 1976-1980” pag. 34, 65, 69, 72-74, 115, 129, 149 / „Jurnal 1981-1988” pag. 87-89 / „Jurnal 1989-1993” pag. 23, 90 / „Jurnal (1994-1998)” pag. 107 / „Cronici plastice în presa clujeană”, p. 85 / „Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, pag. 35, 66

Corneliu BABA (1906-1997)

Spaima

ulei pe pânză, 52x48 cm

Colecția Armand Voicu

Corneliu BABA (1906-1997)

Spaima

ulei pe carton, 28x23 cm

Colecția Gheorghe Burtea

Corneliu BABA (1906-1997)

Scenă de gen

ulei pe carton, 26x22 cm

Colecția Damian Florea

Corneliu BABA (1906-1997)

Scenă de gen

ulei pe carton, 26x22 cm

Colecția Damian Florea

Lucia Demetriade BĂLĂCESCU
(22.01.1895 București – 05.11.1979 București)

**Lucia Demetriade
BĂLĂCESCU (1895-1979)**
Țărani
ulei pe pânză, 46,5x62 cm
Colecția Damianw Florea

A studiat, în particular, cu pictorii Gh. Petrașcu și Eustațiu Stoenescu, apoi la Institutul „Buser” din Elveția (1913), Școala de Belle Arte din București (1915), Academia „Ranson” (1921) și Academia „Julian” (1921) din Paris, cu marii artiști Ipolit Strâmbulescu, Dimitrie Serafim, Pedro Coreja D`Arnja, Othon Friesz sau Fritz Gils. Expune în țară, în 1919, cu sprijinul Olgăi Greceanu și Ninei Arbore, în cadrul Asociației Femeilor Pictore și Sculptore, organizează o expoziție personală, în 1926, în care prezintă peisaje, naturi statice și nuduri, în guașă, pastel și acuarelă, urmată de altele în țară și străinătate. În 1929 obține medalia de bronz la Expoziția Internațională de la Barcelona. Din anii '50 va folosi, în cea mai mare parte, tehnica uleiului. Alături de pictura pe pânză, face și ilustrație de carte, pentru care obține un premiu la Praga (1938) și Premiul Academiei Române în 1939. Debutază ca publicistă în ziarul „Timpul”, în 1937. Publică cronică plastică la „Le Moment”, „Bis”, „Vremea”, „Astra”, articole despre teme de cultură sau impresii de călătorie. Pentru contribuția sa la arta românească și pentru promovarea acesteia în afara țării, a primit, în 1974, premiul „Ioan Andreescu” al Academiei Române.

„Există un stil Lucia Dem. Bălăcescu pe care artista l-a încetățenit în domeniul plasticii românești, delimitat de neclintitele borne ale temperamentului său, stabilind o zonă proprie, ce face parte dintr-o istorie a noastră, care urcă dintr-un strat nealterat al spiritualității, la interferența artei românești cu cea europeană” (Dragoș Morărescu și Petre Oprea, Lucia Dem. Bălăcescu, Ed. Meridiane, 1979.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 p.. 16-32

„Lucia Dem Bălăcescu”, Ed. Meridiane, 1979 (coautor cu Dragoș Morărescu)

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricolă 1994 pag. 55

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 153-154

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 92, 94, 95, 106, 141, 143, 148, 173

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 11, 13, 16, 17, 28, 29, 61, 63, 64, 66, 67, 69-74, 76, 79, 98, 105, 112, 113, 115, 124, 127, 129, 131, 135-137, 140, 150

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 18, 23

Lucia Demetriade BĂLĂCESCU (1895-1979)

Peisaj la Câmpulung Moldovenesc

ulei pe carton, 46x34,5 cm, 1964

Colecția Irina și Liviu Gavrilăscu

Octav BĂNCILĂ

(04.02.1872, Corni, Botoșani – 03.04.1944, București)

Octav BĂNCILĂ (1872-1944)

Maica staretă

ulei pe pânză, 34x45 cm

Colecția Gheorghe Burtea

S-a înscris la „Școala de Arte Frumoase” din Iași, unde i-a avut profesori pe Gh. Panaiteanu Bardasare și C.D. Stahi. Între 1894–1898, și-a continuat studiile la „Academia de Arte Frumoase” din München. A fost profesor de desen și caligrafie la Școala normală „Vasile Lupu” și la Gimnaziul „Ștefan cel Mare”. În perioada 1908-1935 și-a prezentat lucrările în cadrul unor expoziții deschise la Iași și București. Picturile cu tematică socială din viața țărănimii (pictorul „Răscoalei de la 1907”) și muncitorilor și respectiv ale unor minorități naționale din România au fost frecvente în opera artistului. După ce a deschis o nouă expoziție cu temă realist-socială în anul 1914 la București în sala Ateneului Roman și în 1915 cu o temă militantă antirăzboinică a fost consacrat ca un mare pictor realist critic al vremii, obținând și catedra de pictură a Școlii de Belle Arte din Iași pentru perioada 1916-1937. În anul 1940, s-a mutat cu familia la București. În anul 1942 a participat la expoziția colectivă a Salonului Moldovei, unde a primit Premiul Național. Prin întreaga sa operă artistul a fost considerat un deschizător de drumuri în pictura românească.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 79-81

„Jurnalul anilor 1971 – 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 10, 40, 75, 86, 87, 98, 99

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, *Expoziție de pictură românească în R.P.Chineză*, Ed. MAIKO 2010 pag 32-37

Expoziția retrospectivă Octav Băncilă, în *Scânteia*, 18 august 1972

Octav BÂNCILĂ (1872-1944)

Aranjament floral

ulei pe pânză, 67x62cm

Colectia Gheorghe Burtea

Marius BUNESCU

(14.05.1881, Caracal – 31.03.1971, București)

Marius BUNESCU (1881-1971), *Bărci*, ulei pe carton, 50x60 cm. Colecția Alexandru Rădulescu

Academia de Arte Frumoase München, profesor Hermann Groeber, membru „Tinerimea artistică”, Premiul Național de pictură 1938, Meritul Cultural în grad de cavaler clasa I-a. A participat la înființarea Sindicatului Artelor Frumoase al cărui președinte a fost până în 1927. Director al Muzeului Anastase Simu, organizator al Muzeului Național de Artă, primește Premiul Național de pictură în 1938, iar în 1940 este laureat cu Meritul Cultural în grad de cavaler clasa I-a. După 1949 preia conducerea Pinacotecii Naționale a Muzeului de Artă al R.P.R, iar un an mai târziu se ocupă de amenajarea Galeriei Naționale.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Șefii mei pictorii Marius Bunescu și M. H. Maxy”

„Marius Bunescu” Ed. Meridiane 1971

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 5, 20, 21, 24, 79, 101, 119, 120, 129

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 12, 48, 77, 80

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 8, 28

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 8, 10, 23, 25-28, 32, 36, 37, 47, 49-52, 61, 62, 68-72, 80, 84, 124, 139-141, 150-152, 158

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 40, 41, 51, 55, 61, 79, 83, 85, 88, 91, 98, 103, 108

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 10, 37, 39, 43-45, 62, 82, 83, 91, 104, 145

„Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 33

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 43

„Jurnal 2005 - 2010” Ed. MAIKO 2011 pag. 121, 173, 175

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Ed. MAIKO 2010 pag. 24, 25, 67, 68

Marius BUNESCU (1881-1971)

Peisaj

ulei pe carton, 49,5x61 cm

Colecția Damian Florea

Marius BUNESCU (1881-1971)

Iarnă în București

ulei pe pânză, 51x41,5 cm

Colecția Armand Voicu

Alexandru CIUCURENCU

(27.09.1903, Ciucurova, Tulcea – 27.12.1977, București)

Alexandru CIUCURENCU (1903-1977), *În port*, ulei pe carton, 49,5x59,5 cm.
Colecția Damian Florea

A studiat pictura la Școala de Arte Frumoase din București, unde i-a avut ca profesori pe G. D. Mirea și pe Camil Ressu. Debutul artistic la Salonul Oficial București în anul 1930. Un timp cu grupul de artiști care formau Școala de la Baia Mare, apoi a studiat la Academia Julian din Paris și în atelierul lui Andre Lhote. Din 1948 profesor la Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” București. Membru corespondent al Academiei Române din 1963. Premiul „Ion Andreescu” 1963, Artist al Poporului.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni” p. 11...

„Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 pag. 33-56

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 20, 21, 29, 53, 56, 77, 80, 82, 94, 101, 122, 126

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 17, 55, 73

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 28, 43, 47, 50, 56, 65

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 25, 45, 67, 112, 135

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 24, 41, 57, 88, 108, 117, 118, 121

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 83, 91-94, 107, 114, 116-118, 121, 122, 124, 125, 128-134, 140, 141, 145, 147-150, 163, 164, 166, 176

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 37, 41, 45, 63-67, 71, 114, 135, 137, 153

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 64

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 18, 40-41, 45, 70, 72, 128, 157

„Jurnal 2005-2010” Ed. MAIKO 2010 pag. 15,16, 67-69, 100, 122, 152, 158

Alexandru CIUCURENCU (1903-1977)

Femeie citind

ulei pe pânză, 58,5x78,5 cm

Colecție particulară

Alexandru CIUCURENCU (1903-1977)

Natură statică cu flori, cărți și oglindă

ulei pe pânză, 48x58 cm

Colecția Gheorghe Burtea

Alexandru CIUCURENCU (1903-1977)

La oglindă

ulei pe carton, 60,5x49,5 cm

Colecția Damian Florea

Nicolae DĂRĂSCU

(18.02.1883, Giurgiu – 14.08.1959, București)

Nicolae DĂRĂSCU (1883-1959), *Natură statică*, ulei pe pânză, 59x72,8 cm.
Colecția Damian Florea

În perioada 1902-1906 a studiat la Școala Națională de Arte Frumoase din București, clasa G. D. Mirea. După terminarea studiilor, pleacă cu o bursă la Paris unde cunoaște atmosfera atelierului lui J.P.Laurens (Academia Julien) și a celui patronat de Luc Olivier Merson (Academia Artelor Frumoase). Călătorește în sudul Franței, la Toulon și St. Tropez, la Venetia, dar și în țară în zona Vlaici-Olt (1913) și Dobrogea (Balcic 1919), fiind în căutarea peisajelor pictate în manieră impresionistă. În 1910 expune un autoportret la Societatea Artiștilor Francezi din Paris. Cu timpul își reduce paleta coloristică numai la roșu, galben, albastru și verde, redarea armoniei cromatice făcându-se acum prin juxtapunerea acestora. Spre sfârșitul vieții ajunge la o stăpânire rațională a mijloacelor de expresie, fapt dovedit de mari compoziții cu nuduri feminine sau peisaje. Are meritul de a fi conturat o școală națională de pictură și de a fi creat un climat cultural deschis noilor idei în epocă. În 1917 alături de pictorii C. Rescu, St. Dimitrescu, Iosif Iser și sculptorii D. Paciurea, C. Medrea și alți artiști pune la Iasi bazele Asociației "Arta Română". O importantă expoziție personală se organizează în anul 1936, la sala Dalles unde expune 85 de lucrări. Din 1936 până în 1950 a fost profesor la Academia de Arte Frumoase din București.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 20, 21, 41, 53, 101, 125

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 57

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 76, 109, 144

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 17

„Cronici plastice în presa clujeana” Ed. MAIKO 2010 pag. 45

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Ed. MAIKO 2010 pag. 34,

Nicolae DĂRĂSCU (1883-1959)

Golf din Toscana,

ulei pe pânză, 42x54 cm

Colecția Armand Voicu

Nicolae DĂRĂSCU (1883-1959)

Pescari în barcă

ulei pe carton, 46x55 cm

Colecția Anca-Mihaela,

Maria și Constantin Părvuțoiu

Ștefan DIMITRESCU
(18.01.1886, Huși – 22.05.1933, Iași)

Ștefan DIMITRESCU (1886-1933), *Trei fete țărănci*, ulei pe carton, 68,5x54,5 cm
Colecția Anca-Mihaela, Maria și Constantin Pârvuțoiu

A studiat în paralel la Școala de arte frumoase din Iași (1903-1908) și la Conservatorul din Iași (1903-1907) apoi la Paris. În 1918 a fost unul din fondatorii asociației *Arta română*. Împreună cu N. Tonitza, Francisc Sirato și Oscar Han, a întemeiat, în 1926, Grupul celor patru. Din 1927 a fost profesor la Școala de arte frumoase din Iași. Opera sa este constituită mai ales din compoziții, portrete și peisaje. Ea înfățișează cu o emoție sinceră, uneori cu un dramatism reținut, scene și tipuri autentice, îndeosebi din lumea satelor și a muncitorilor mineri, factura robustă și sobră echilibrează culoarea și conturul grafic.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„*Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)*” Ed. MAIKO 2000 pag. 11, 39

„*Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții*”, Ed. MAIKO 2010 pag. 34,

Vasile DOBRIAN

(03.09.1912 Rod, Sibiu - 29.04.1999 București)

Vasile DOBRIAN (1912-1999)

Abandon

gravură, 35x25 cm, 1940

Colecția Năsui

A absolvit, în 1934, Academia de Arte Frumoase din București. Este fondator, împreună cu Aurel Marculescu al Grupului grafic 1939-1947. În anii 1949-1956 a fost profesor și director al Institutului de Arte Plastice din Iași. Operele sale au fost prezentate în expoziții personale la București între anii 1935 și 1977, Baia Mare 1962, Timișoara 1963, Leningrad 1963, Bacău 1964, Cluj-Napoca, Râmnicu Sărat, Galați, Ploiești, Brăila 1965-1967, în manifestări de artă românească organizate peste hotare, cât și expoziții internaționale organizate la Lugano 1954, Veneția Bienala din 1960 și 1962, Ljubljana 1961, 1965, Sao Paulo Bienala din 1963, Tokio 1967, Berlin 1967, Florența 1968 și 1970, Pescia 1968, Linz 1968, Varșovia 1970. Premii: Premiul Theodor Pallady 1936; Premiul Ministerului Artelor 1943 și 1946; Artist Emerit 1964; Premiul Comitetului de stat pentru Cultură și Artă 1971; Membru de onoare al Academiei de desen din Florența; Medalia de onoare a Academiei Tommaso Campanella din Roma și membru de onoare al Academiei; Artistul și-a editat mai multe albume de grafică, fiind în același timp autorul unor volume de poezie. A colaborat (cu gravuri) la revista dobrogeană Litoral, revistă consacrată poeziei între anii (1939-1943). Reprezentant al avangardei românești atât în artă cât și în poezie alături de alți poeți ai avangardei precum Gellu Naum, Geo Bogza, Stephan Roll, Ilarie Voronca, Gherasim Luca etc.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 56, 67, 104, 105, 107, 111

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 42, 43, 106

„Jurnal 2005-2010” Ed. MAIKO 2010 pag. 50, 151

Vasile DOBRIAN (1912-1999)

Panopticum,

tehnică mixtă, 41x55 cm, 1982.

Colecția Patzelt

Vasile DOBRIAN (1912-1999)

Cargoul roșu

tehnică mixtă, 42x54 cm, 1970,

Colecția Patzelt

Micaela ELEUTHERIADE
(17.06.1900, București – 11.12.1982, București)

Micaela ELEUTHERIADE (1900-1982) *Bucătăria de vară*, ulei pe pânză, 35x45 cm
Colecția Damian Florea

Școala de Arte Frumoase (1918-1924), profesori Ipolit Strâmbu, Dimitrie Serafim, Cecilia Cuțescu Storck la arte decorative și pe D.D. Mirea la sculptură și apoi Academia Ranson Paris (1924-1927). La Școala de la Baia Mare, frecventează cursurile de pictură în aer liber ale Coloniei în vara lui 1919. Premiul Salonului Oficial din București 1931. "Medalia de argint" la Expoziția internațională de la Paris în 1937. Premiul UAP din România în 1976. În 1966, 1979 și 1981 are trei expoziții retrospective la București.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 28, 32

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 28, 148, 149

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 65

„Jurnalul anilor 1971-1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 155

„Expoziția Michaela Eleutheriade și Gheorghe Ionescu”, prefață catalog expoziție, Tirana, 1972

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 115, 117

„Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 49

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 73

„In lumea artelor plastice: studii, comunicări, vizite, întâlniri” pag. 110

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Ed. MAIKO 2010 pag 44, Anexa I, *Märchenhaftes in Stadtansichten zur Ausstellung der Malerin Micaela Eleutheriade*

Micaela ELEUTHERIADE (1900-1982)

Alai de nuntă la Sângeorz,

ulei pe pânza, 60x55 cm

Colecția Irina și Liviu Gavrilăscu

Micaela ELEUTHERIADE (1900-1982)

Flori de câmp

ulei pe carton, 45x35 cm

Colecția Irina și Liviu Gavrilescu

Lucian GRIGORESCU
(01.02.1894, Medgidia – 28.10.1965, București)

Lucian GRIGORESCU
(1894-1965)

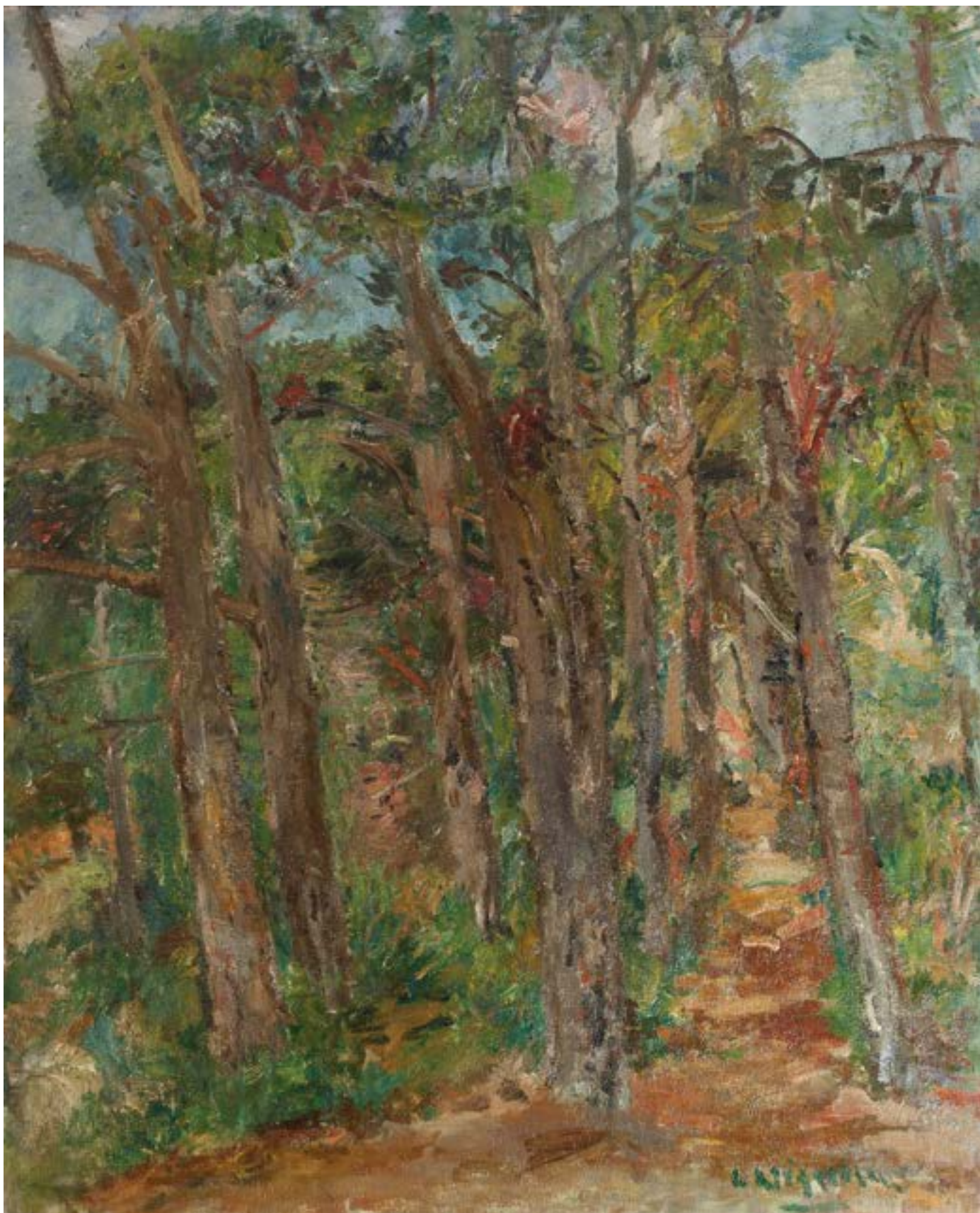
Natură statică cu fructe
ulei pe pânză, 56x70,5 cm
Colecția Anca-Mihaela,
Maria și Constantin
Pârvațoiu

Studiază pictura cu G.D. Mirea și Gabriel Popescu la Academia de Belle Arte din București. Își continuă formația artistică la Roma și Paris, unde frecventează atelierelor de la "Grande Chaumière" și "Académie Ranson", în atelierul lui Roger Bissiere. Pe drumul reprezentanților impresionismului călătorește spre sudul Franței, la Cassis, fascinat de lumina intensă, de culorile proaspete ale regiunii, dându-se lucrului în "plain-air". Resimte și ecouri din creația lui Paul Cezanne. Realitatea este respectată, transfigurată însă de o puternică sensibilitate personală. Participă la Saloanele Oficiale din România, la expoziții organizate de "Tinerimea Artistică", "Grupul nostru", "Arta" etc. În 1948, a fost ales membru corespondent al Academiei Române, iar în 1964 i s-a acordat titlul de Artist al Poporului din R.P.R.

"Luni, 14 martie 1998. Azi la orele 12.00 am vorbit la expoziția "Centenarul nașterii artistului Lucian Grigorescu", fiind sollicitat de d-na Cătălina Macovei, șefa cabinetului de stampe al Academiei, cea care a organizat expoziția. Petre Oprea, Jurnal 2005-2010, Ed. Maiko București, 2011, pag. 135, 175

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 17, 18, 27, 28, 57, 77*
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 42, 65*
- „Jurnalul unui muzeograf principal (1961-1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 66, 67, 118, 121, 122, 126, 135*
- „Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 17, 18, 23, 26, 39-41, 54, 56, 57, 67, 77, 80, 81, 84, 109, 119*
- „Jurnalul anilor 1971-1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 52, 83, 84, 136, 174*
- „Jurnalul anilor 1976-1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 60, 84, 113, 135, 138, 141, 142, 148, 155*
- „Jurnal 1981-1988” Ed/ MAIKO 2006 pag. 21, 24, 25, 90*
- „Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 18, 28, 32, 34, 35*
- „Jurnal (1994-1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 11-17, 26, 60, 65, 126*
- „Cronici plastice în presa clujeana” Ed. MAIKO 2010 pag. 10*
- „Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 copeta IV*
- „Jurnal 2005-2010” Ed. MAIKO 2011 pag. 135, 175*
- „Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții” Ed. MAIKO 2010 Anexa II*
- „Lucian Grigorescu” (Studiu și catalog), Ed. Muzeul de artă al României, 1967*

Lucian GRIGORESCU (1894-1965)

Pădure în Cassis

ulei pe pânză, 99x79,5 cm,
Colecția Anca-Mihaela, Maria
și Constantin Pârvuțoiu

Nicolae GRIGORESCU

(15.05.1838, Pitaru, Dâmbovița – 21.07.1907, Câmpina, Prahova)

Nicolae GRIGORESCU (1838-1907)

Sergentul

ulei pe lemn, 23,5x14 cm

Colecția Damian Florea

La vârsta de doar zece ani, Nicolae Grigorescu a intrat ca ucenic de iconar în atelierul lui Anton Chladek pentru o perioadă de doi ani. Cele mai reprezentative lucrări care au rămas din prima perioadă de creație a artistului sunt icoanele de la biserica Alexa, de la Căldărușani, de la Zamfira și picturile murale de la Agapia. A beneficiat de o bursă de studii pentru cinci ani de zile la Paris începând din toamna anului 1861. Artistul s-a alăturat pictorilor de la Barbizon și a urmat calea realismului și mai apoi a impresionismului. A participat la Războiul de Independență (1877-1878) în calitate de „pictor de front”. Din 1879 până în 1890, a lucrat îndeosebi în Franța, fie în Britania la Vitre, fie în atelierul său din Paris. Revenit în țară, a deschis mai multe expoziții personale la Ateneul Român între anii 1891 și 1904. Din anul 1890, s-a stabilit la Câmpina și s-a dedicat cu preponderență subiectelor rustice cu specific românesc. În 1899, a devenit membru de onoare al Academiei Române.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 8-10, 17, 25-28, 76, 111, 124

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 18, 27, 32-34, 42, 69, 70, 79-84

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 22

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961-1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 21, 36, 39, 51, 59, 77, 86, 87, 90

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 19, 51, 65, 100, 117

„Jurnalul anilor 1971-1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 150

„Jurnalul anilor 1976-1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 15, 61, 62, 74, 78, 123

„Jurnal 1981-1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 24, 46-47, 56-58

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 7, 100, 101, 126, 140

„Jurnal (1994-1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 19, 58-61

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, *Expoziție de pictură românească în R.P.Chineză*, Ed. MAIKO 2010 pag 32-37

Iosif ISER

(21.05.1881, București – 25.04.1958, București)

Iosif ISER (1881-1958), *Peisaj din Paris*, ulei pe pânză, 46x38 cm. Colecția Damian Florea

A studiat la Munchen și la Paris, la Academia Ranson. În capitala Franței, se alătură avangardei din Montmartre. Acolo, îi cunoaște pe Brâncuși și Derrain. A activat în presa socialistă la Facla publicând multe caricaturi și desene satirice, în special antimonarhice și pe teme sociale. Inspirat de curentul expresionist, parțial cubist, dar figurativ, pictura lui cuprinde scene de viață, pe teme dobrogene, cu portrete de localnici tătari. În urma unor călătorii în Spania și în Orient, adoptă o coloristică mai luminoasă, cu tentă exotică, compozițiile capătă echilibru și monumentalitate. A adăugat colecției și o serie de picturi care tratau arlechini, odalisce, nuduri, . După 1944, a pictat din nou teme socialiste, în special portrete de muncitori. În 1955 a fost ales membru al Academiei Române.

“Martii, 6 noiembrie 2007. La pictorul Vasile Grigore căruia îi cerusem la telefon o întrevedere pentru a mă informa mai deaproape în privința alcătuirii colecției lui deoarece doream să scriu un articol pentru revista Pro Arte, nr.16.... A urmat o discuție relaxată despre cum și-a alcătuit colecția. Vorbea rar și emotiv relatând contactul și întrevederile cu câțiva maeștri, pe care îi apreciază la superlativ – Ciucurencu, Baba, Iser.” (Petre Oprea, „Jurnal 2005-2010”, Ed. MAIKO București, 2011, pag. 100)

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta 1950-1956” pag. 30, 41, 42, 52, 79, 101, 125

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1957-1958” pag. 59, 60

„Jurnalul unui muzeograf principal 1961-1966” pag. 39, 70, 109, 110, 112, 120, 139, 141, 157

„Jurnalul anilor 1976-1980” pag. 6, 15

„Jurnal 1989-1993” pag. 103

„In lumea artelor plastice: studii, comunicări, vizite, întâlniri” p. 137, 138

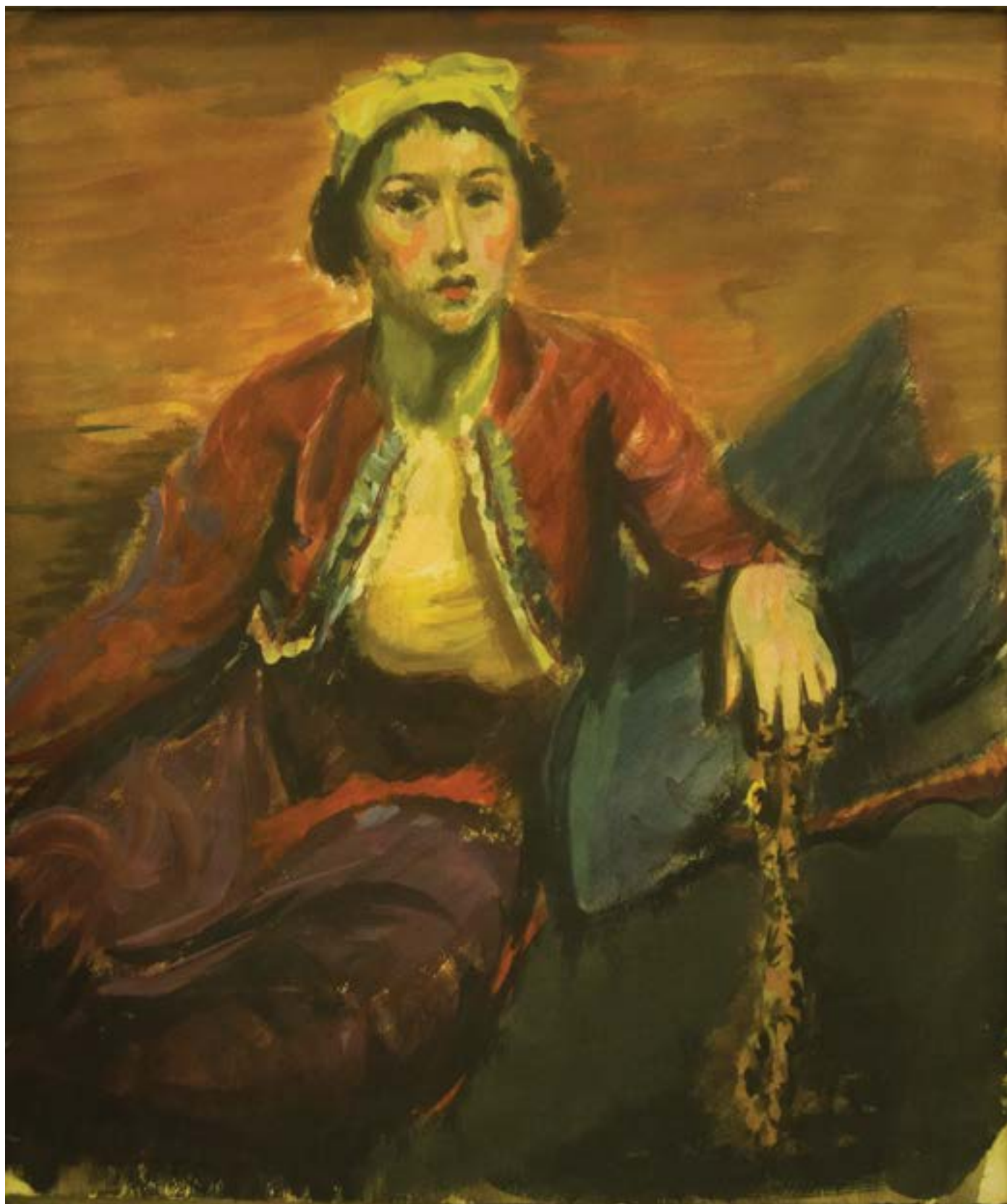
„Jurnal 2005-2010”, Ed. MAIKO București, 2011, pag. 100

Iosif ISER (1881-1958)
Peisaj dobrogean,
ulei pe pânza, 49x62 cm
Colecția Alexandru Rădulescu

Iosif ISER (1881-1958)
Odaliscă cu șalvari albaștri
guașe pe carton, 58x46 cm
Colecția Armand Voicu

Iosif ISER (1881-1958)

Odaliscă

guașe pe hârtie, 44x40,5 cm

Colecția Damian Florea

Ștefan LUCHIAN

(13.02.1868, Ștefănești, Botoșani - 28.06.1916, București)

Ștefan LUCHIAN (1868-1916), *Crâng*, tehnică mixtă, 32x44,5 cm. Colecție particulară

Cu o vocație declarată încă din școala primară, l-a avut în perioada de formare ca maestru nedisputat pe Nicolae Grigorescu. Educația plastică și-a început-o la Școala de Belle-Arte, dar a fost completată la Munchen și Paris. A participat la Expozițiile artiștilor în viață, a plecat la Paris, la Expoziția Universală, la expoziții ale organizației Societatea Ileana, a aderat și expus la Societatea „Tinerimea artistică”. A rămas ca unul dintre cei mai mari măștrii ai picturii moderne din țara noastră, opera sa ocupând un loc de cinste în cadrul patrimoniului național și universal.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

Expoziția „Florile în opera pictorului Ștefan Luchian” (catalog), Ed. Muzeul de Artă al României, 1966 (cu: Georgeta Peleanu și Doina Schobel)

„Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni” Ed. MAIKO 2008 pag. 39...

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 27, 48, 61, 92, 105, 124, 126, 127

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 25, 28, 34-37, 53

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 30, 39, 43, 45, 47, 68

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 13, 36, 39, 51, 73, 77, 90, 119, 120, 141, 144

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 47, 62, 65, 100

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 103, 107, 109, 124, 128, 142, 150

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 15, 61, 78

„Jurnal 1981-1988” pag. 24

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 16, 37, 80, 96, 111, 140, 141

„Jurnal 2005-2010” Ed. MAIKO 2011 pag. 28, 41, 52, 66, 76, 146, 169

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Expoziție de pictură românească în R.P.Chineză, Ed. MAIKO 2010 pag. 32-37

Ștefan LUCHIAN (1868-1916)

Peisaj din Moinești

ulei pe carton, 36x49 cm

Colecția Damian Florea

Ștefan LUCHIAN (1868-1916)

Albăstrele

acuarelă pe carton, 65x50,8 cm

Colecție particulară

Rodica MANIU MUTZNER
(11.03.1890, București – 14.05.1958, București)

**Rodica MANIU
MUTZNER (1890-1958)**
Femeie în interior
ulei pe pânză, 60x45 cm
Colecția Armand Voicu

Între 1905-1908, a început să studieze pictura cu Nicolae Vermont. După absolvirea liceului, a plecat la Paris frecventând începând din 1909 Academia Julian și, apoi, Académie de la Grande Chaumière, unde a studiat cu Lucien Simon, Charles Cottet et René Menard. A lucrat în special peisaje, atât în acuarela cât și în ulei. Prima expoziție a fost în 1910 la Salon des Indépendants din Paris. Începând din 1912 a participat la expozițiile "Tinerimii artistice". Din 1923, a fost căsătorită cu pictorul Samuel Mutzner. După căsătorie a stat o perioadă la München și apoi a revenit la Paris, respectiv București. În 1924 a expus la Bienala de la Venetia, apoi, în 1929, la Expoziția internațională de la Barcelona. Cu regularitate, a deschis expoziții personale și a participat la Saloanele oficiale.

"Joi, 19 iulie 2007. Azi în sălile Kretulescu ale Muzeului National de Artă al României, Muzeul Colectiilor de Artă a vernisat la orele 13.00, expoziția Rodica Maniu... Am vorbit scurt, cu aprecieri pertinente asupra valorii artistice a creației Rodicăi Maniu și o prezentare a ei ca persoană, așa cum am avut prilejul să o cunosc în anii 1951-1952."
(Petre Oprea, Jurnal 2005-2010 pag. 81)

Consemnări în opera lui Petre Oprea:
„Jurnalul anilor 1976-1980” pag. 74, 78
„Jurnal 2005-2010” pag. 81, 93, 94

Max Hermann MAXY
(26.10.1895, Brăila – 19.07.1971, București)

Max Hermann MAXY
(1895-1971)

Box

ulei pe panou lemn, 38x55 cm
Colecția Damian Florea

Urmează cursurile Școlii de Arte Frumoase, avându-i ca profesori pe Frederic Storck și Camil Ressu. Prima expoziție personală, în care expune multe din pânzele cu scene de război, i se vernisează în 1920 la București, iar în 1921 participă la expoziția Societății Arta Română. Între 1922-1923 studiază, la Berlin, cu Arthur Segal, și el originar din România, și devine membru al celebrei Novembergruppe (Berlin). Expune, alături de Paul Klee la galeriile „Der Sturm”. În 1924 participă la Expoziția Internațională a grupului „Contemporanul”, alături de Brancusi, Klee, H. Arp, Arthur Segal, Marcel Iancu, Victor Brauner, C. Mihăilescu, Milita Petrascu și înființează Academia de Artă Modernă și Decorativă, promovând stilul Art Deco. Maxy este fondatorul revistei de avangardă „Integral”, la care vor contribui Brunea-Fox, Ion Calugaru, Ilarie Voronca, B. Fondane și Mattis Teutsch. Revenit în România, artistul participă, în 1929, la expoziția grupului „Arta Nouă” și este distins cu medalia de aur la Expoziția Internațională de la Barcelona. Între 1930-1938 este prezent la toate expozițiile „Contemporanului”, la expoziția de la Roma a „Grupului de artă modernă” și la manifestările grupării artistice „Criterion”. Incepe să lucreze scenografie pentru teatrul evreiesc bucureștean „Barașeum” pe care-l conduce împreună cu regizorul Al. Finti și actrița Beate Fredanov. În aceeași perioadă este profesor la Școala de Artă pentru Evrei. Este numit, în 1949, Director al Muzeului de Artă al României și profesor universitar la Institutul de Artă Plastică „Nicolae Grigorescu” din București.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„M.H. MAXY” Ed. Meridiane, 1974

„Sefii mei pictorii Marius Bunescu si M. H. Maxy” Ed. MNAR 1995

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 11, 12, 17, 55-57, 65, 78, 80, 82

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 27-30, 34-39, 47-49, 71, 89-92

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 9, 20, 21, 24, 30, 31, 33, 42, 43, 49, 54, 57, 58, 61, 64, 67-73, 77-79, 83-85, 87-90, 94, 95, 99-101, 104, 106, 118, 119, 121, 123, 124, 127, 132, 140, 141, 150-152

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 5, 6, 15, 18-26, 40, 61, 64, 78-83, 88, 90, 97, 98, 103-116, 119, 122, 126, 127

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 5, 6, 13, 15, 46, 47, 49, 52, 61, 81, 85, 87, 88, 106-109, 112, 128, 134-136, 142, 145, 146, 177

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 84, 135, 140, 142, 147

„Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 21, 72 / „Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO pag. 39, 54, 67, 68

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 43, 101, 129, 137 / „Jurnal 2005-2010” Ed. MAIKO 2011 p. 48, 159, 162, 173, 175 / „Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 coperta IV / „Două veacuri de pictură la București” Ed. MAIKO 2007

„In lumea artelor plastice: studii, comunicari, vizite, intalniri” p. 71-78

Max Hermann MAXY (1895-1971)

Țărănci

ulei pe pânză, 46x38 cm

Colecția Damian Florea

Max Hermann MAXY (1895-1971)

Portret (Amicului Babeş)

tehnica mixta pe hârtie, 59,5x49,5 cm, 1922

Colecția Alexandru Rădulescu

Corneliu MICHĂILESCU
(22.10.1898, București –15.11.1965, București)

Corneliu MICHĂILESCU
(1887-1965)

Port

ulei pe carton, 24,5x31 cm

Colecție particulară

A urmat cursurile facultăților de Drept și de Litere și Filosofie din București, apoi a studiat la Academia de Arte din București între anii 1908-1912. A plecat să se perfecționeze la Florența, unde a studiat pictura cu Camillo Innocenti. A început să lucreze în spiritul avangardelor la Zurich, unde s-a întâlnit cu Tristan Tzara și Marcel Iancu. În anul 1924 când a revenit în țară s-a alăturat grupului constructivist. Este profesor la Atelierul de arta constructivistă al revistei Integral, inițiativă a grupării avangardiștilor de a introduce arta modernă în viața cotidiană. A fost și autorul unor interesante cronici și articole pe teme de artă. Este primul pictor român care a îmbrățișat cubismul și a expus astfel de lucrări. Atrăs de cubismul viu, de descendență fovă, dar în egală măsură de maniera compozițională cubistă, Michăilescu nu neglijează nici una din aceste direcții, sintetizându-le pe ambele într-o manieră proprie de redare a realității. Se implică în viața artistică prin organizarea unor activități de popularizare a artei moderne prin discursuri și articole, intenția lui artistică presupune „realizarea sintetică a permanentului din natură”, precum și „realizarea de valori plastice pure – formă și culoare”. Se retrage în 1932 în satul Cernica din apropierea Bucureștiului și scrie povestiri suprarealiste. Petre Oprea l-a ajutat în ultima perioadă a vieții, prezentându-l colecționarilor, achiziționându-i prin muzeu tablouri. În revista Arta Plastică nr. 1 din 1967 a reușit să publice un articol de patru pagini, iar în 1972 îi publică albumul „Corneliu Michăilescu”, Ed. Meridiane, București.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

Petre Oprea, Așa i-am cunoscut pag. 76-94

Petre Oprea, Jurnal 2005-2010, Ed. Maiko București, 2011, pp. 32, 41, 42, 48, 81, 163

Petre Oprea, Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții, Ed. Maiko, 2010, pp. 25-27 „Corneliu Michăilescu”

„Corneliu Michăilescu” Ed. Meridiane 1972

„Așa i-am cunoscut” p. 76-94

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții” p. 25-27

„Jurnalul unui muzeograf principal 1961-1966” pag. 108-112, 118, 119, 123, 130

„Jurnalul anilor 1971-1975” pag. 10, 43, 46, 48, 69, 81-83, 94, 101, 102, 105, 111, 128, 139, 180

„Jurnal 1989-1993” pag. 54, 63, 79

„Jurnal 2005-2010” p. 32, 41, 42, 48, 81, 163

Corneliu MICHĂILESCU (1887-1965)

Port

ulei pe carton, 31x23,5 cm

Colecție particulară

Corneliu MICHĂILESCU (1887-1965)

Compoziție cu rachetă de tenis

ulei pe carton, 31x24,5 cm.

Colecție particulară

Corneliu MICHĂILESCU (1887-1965)

Veneția

ulei pe pânză lipită pe carton, 27,5x26 cm

Colecția Damian Florea

Corneliu MICHĂILESCU (1887-1965)

Fântâna din Viterbo

ulei pe carton, 25,4x35,6 cm

Colecția Damian Florea

Samuel MUTZNER
(13.12.1884, București – 02.10.1959, București)

Samuel MUTZNER (1884-1959), *Tătăroaică la Balcic*, ulei pe pânză, 50,5 x 61 cm.
Colecția Gheorghe Burtea

Școala de Belle Arte din București cu Eugen Voinescu, Wladimir Hegel și G.D. Mirea în 1899, la Academia Regală Bavareză de Artă din Munchen cu Karl Raupp, Anton Azbe și Simon Hollosy în 1900, la Academia Julian Paris, (1904), cu Paul Laurens, continuând apoi la Noua Academie de pictură din Alger (1910). Si-a definit stilul în cei doi ani petrecuți la Giverny, alături de Claude Monet. Intre 1912-1921 a călătorit și pictat în Tunisia 1911, Japonia (1912-1915), New York, Puerto Rico 1916, Oceania și Venezuela (1917-1919), Spania, zona Magrebiană, Nord-Africa 1921. După căsătoria, în 1923, cu pictorița Rodica Maniu, s-a aplecat cu interes asupra ambianței locurilor natale, influențat fiind de atracția soției pentru subiectele țărănești. În 1959 are o expoziție retrospectivă la Caracas, fiind considerat unul din creatorii școlii de pictură modernă din Venezuela.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta 1950-1956” pag. 82, 100

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” pag. 49

„Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni”

„Jurnal 2005-2010” Ed. Maiko București, 2011, pag. 81

Samuel MUTZNER (1884-1959)

În grădină

ulei pe pânză, 65x80,5 cm

Colecția Armand Voicu

Theodor PALLADY

(11/24.04.1871, Iași – 16.08.1956, București)

Theodor PALLADY

(1871-1956)

Nud pe

canapea albastră

ulei pe pânză, 50x60 cm

Colecția Armand Voicu

Theodor Pallady a studiat mai întâi ingineria la Politehnică din Dresda, luând în același timp lecții de desen și pictură cu Erwin Oehme, ce îl sfătuiește să plece la Paris. Aici lucrează în atelierul lui Jean Arman și se înscrie la Académie des Beaux-Arts. În 1892 intră în atelierul lui Gustave Moreau unde va avea coleg pe Henri Matisse, cu care leagă o strânsă prietenie. Mai târziu frecventează și clasa lui Puvis de Chavannes. În 1904 se întoarce în țară și expune la Ateneul Român și la Saloanele Oficiale. Menține însă legătura cu Parisul, unde deschide mai multe expoziții personale, până în anul 1940. Expune la Bienala din Veneția în anii 1924, 1940, și 1942. În 1956, a primit titlul de Maestru emerit al artei, organizându-i-se Expoziția retrospectivă. Este membru postum al Academiei Române.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 11, 20, 21, 28, 30, 31, 41-43, 53, 80, 82, 93, 94, 100, 102, 120-122, 125, 130

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 18, 25, 52, 57

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 19

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 23, 39, 135, 136, 141, 144, 156

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 25, 53, 54, 65, 68, 90, 101, 105, 117

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 42, 45, 59, 60, 65, 66, 68, 78-81, 84, 88, 89, 150

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 15, 16, 84, 97, 128, 138, 149, 147, 155

„Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 21, 31, 82

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO pag. 7, 18, 38, 57, 65-68, 103, 140

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 23, 70, 88, 130, 136-137

„Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni”

„In lumea artelor plastice: studii, comunicari, vizite, întâlniri” pag. 121

„Două veacuri de pictură la București” Ed. MAIKO 2007

Studii republicate în volumul „Repere în arta românească (secolul al XIX-lea și al XX-lea)”

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Ed. MAIKO 2010 pag. 34, 137

„In lumea artelor plastice: studii, comunicări, vizite, întâlniri” pag. 121

„Jurnal 2005-2010”, Ed. MAIKO București, 2011, pag. 33, 45, 79, 143, 164

Theodor PALLADY (1871-1956)

Natură statică cu flori și fructe

ulei pe pânză lipită pe carton,

51,5x58 cm

Colecția Gheorghe Burtea

Theodor PALLADY (1871-1956)

Femeie citind

ulei pe panel lemn, 71x54 cm

Colecția Damian Florea

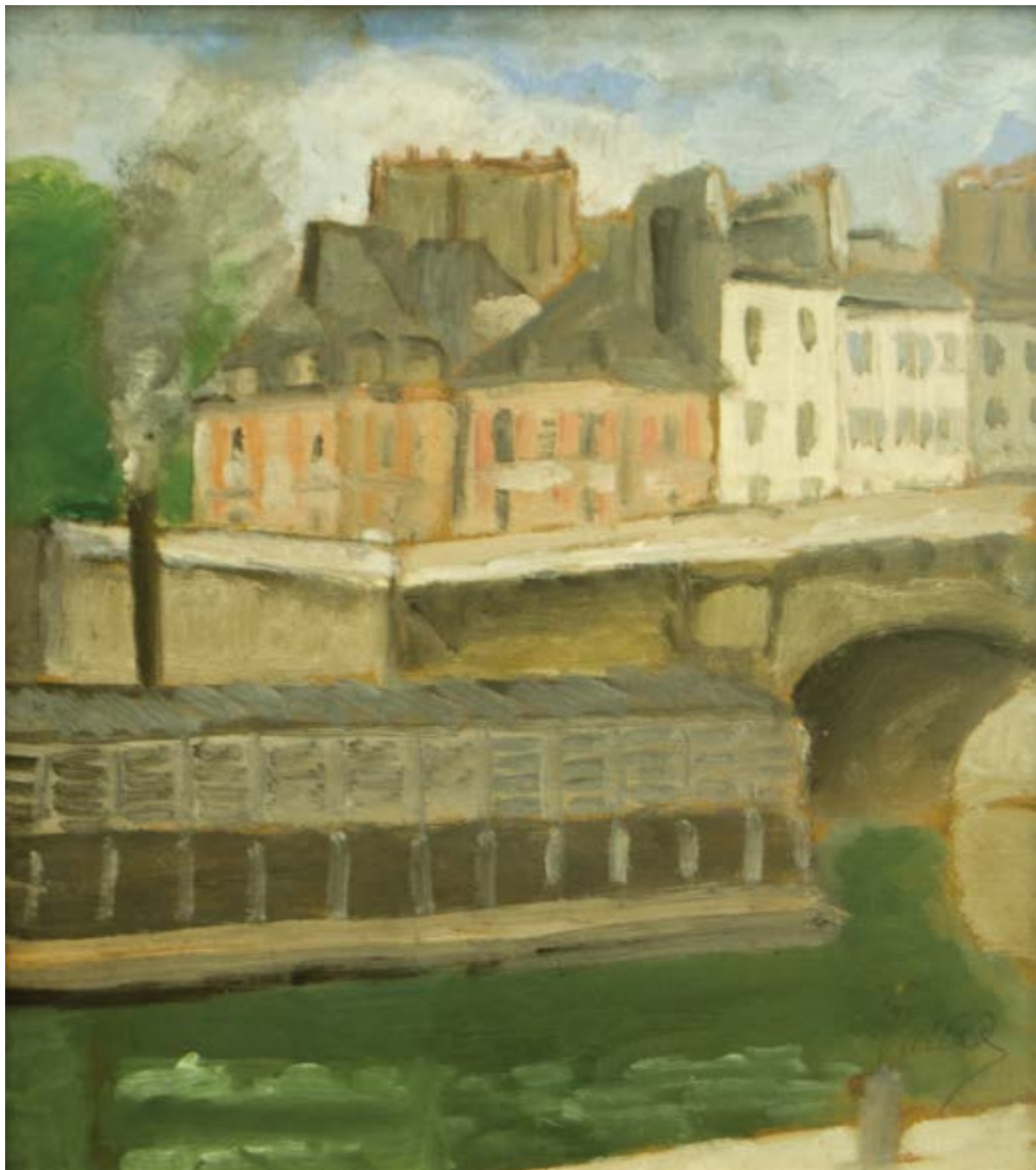
Theodor PALLADY (1871-1956)

Femeie în rochie neagră

ulei pe carton, 70x,56,5 cm

Colectia Anca-Mihaela, Maria

și Constantin Pârveuțiu

Theodor PALLADY (1871-1956)

Peisaj pe Sena

ulei pe carton, 35,5x32 cm

Colecția Damian Florea

Gheorghe PETRAȘCU
(20.11. 1872, Tecuci – 1.05. 1949, București)

Gheorghe PETRAȘCU (1872-1949), *Interior la Viforâta*, ulei pe lemn, 30x37 cm, 1924.
Colecția Alexandru Rădulescu.

Primele studii la Școala Națională de Arte Frumoase. La recomandarea lui Nicolae Grigorescu, primește o bursă pentru a se perfecționa în străinătate. Se înscrie la Academia Julian din Paris. Pictează peisaje, atât în țară, cât și în Franța, Spania și mai ales în Italia. A avut numeroase expoziții personale, Ateneul Roman, apoi la "Căminul Artei", culminând cu cele două retrospective de la "Sala Dalles" din anii 1936 și 1940. A participat la Bienala de la Venetia (1924, 1938 și 1940); primește "Marele Premiu" al "Expoziției Internaționale" din Barcelona 1929 și Paris 1937. În 1972, la aniversarea a 100 de ani de la nașterea artistului, Galeria Națională din București a organizat o expoziție retrospectivă, relevând autenticitatea stilistică a unui pictor român de certă valoare europeană.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

- „Contact cu arta” (1950–1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 125
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957–1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 32, 66, 80–82
- „Jurnalul anilor 1971 – 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 94, 95, 104–109, 150
- „Jurnalul anilor 1976 – 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 15, 80, 96, 113–115, 155
- „Jurnal 1981 – 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 29
- „Jurnal 1989–1993” Ed. MAIKO pag. 11, 17, 83, 140
- „Jurnal (1994 – 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 19, 60, 72
- „Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni” Ed MAIKO 2008 pag. 27.
- „Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Ed. MAIKO 2010 p. 34,
- Studii republicate în volumul „Repere în arta românească (secolul al XIX-lea și al XX-lea)”

Gheorghe PETRAȘCU (1872-1949)

Natură statică cu carte, mere și pere

ulei pe pânză, 33,5x40,5 cm, 1936

Colecția Anca-Mihaela, Maria și
Constantin Pârvațoiu

Gheorghe PETRAȘCU (1872-1949)

Sighișoara

ulei pe pânză, 46x38 cm

Colecția Armand Voicu

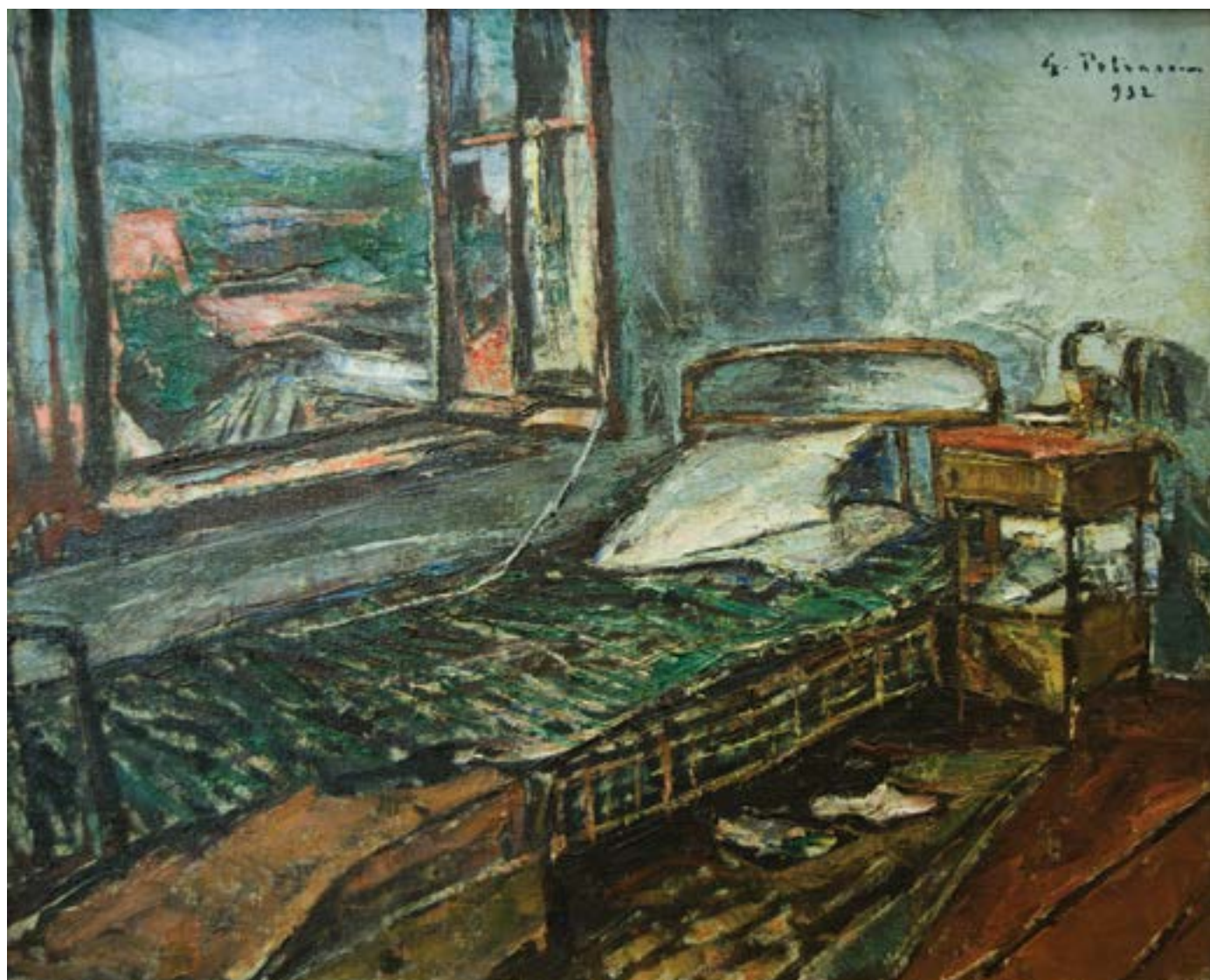

Gheorghe PETRAȘCU (1872-1949)

Natură statică cu flori, pensule și carte

ulei pe carton, 38,5x46,5 cm, 1933

Colecția Anca-Mihaela, Maria și
Constantin Pârvuțoiu

Gheorghe PETRAȘCU (1872-1949)

Interior la Târgoviște

ulei pe pânză, 37,6x46 cm

Colecția Damian Florea

Gheorghe PETRAȘCU (1872-1949)

Interior la Vîforâta

ulei pe pânză, 50x61 cm

Colecția Damian Florea

Milița PETRAȘCU
(31.12.1892, Chișinău - .02.1976, București)

Milița PETRAȘCU
(1892-1976)
Istoricul de artă Petre Oprea
bronz, 39 cm

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

- „Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 81, 124
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 coperta I, pag. 73-76
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 13, 16-19, 21, 22, 26, 29, 32, 41
- „Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 86, 100, 109-112, 126
- „Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 49, 135, 152, 176
- „Jurnal 1989-1993” pag. 79
- „Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 56
- „Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 pag. 95
- „Jurnal 2005 - 2010” Ed. Ed. MAIKO 2011 pag. 135, 176

Ștefan POPESCU
(20.01.1872, Buzău – 1948, București)

Ștefan POPESCU (1872-1948), Peisaj din Franța, ulei pe pânză, 55x65 cm.
Colecția Damian Florea

A studiat la Academia de Arte din Munchen și Academia de Arte din Paris. În anul 1901 are prima expoziție de grup la Ateneul Român din București. În 1904 este premiat la Munchen cu medalia de aur la Expoziția Internațională Münchner Sezession. Și-a organizat prima lui expoziție personală în 1904 la Paris, expunând apoi la Berlin, iar în 1937 obține premiul expoziției internaționale de la Paris. Participă în 1936 la Expoziția Internațională de la Bruxelles. A obținut Legiunea de Onoare în grad de cavaler în 1925, distincție acordată de Statul francez și Premiul Național pentru pictură în 1928. Din 1922 a fost profesor la Academia din București. Membru de onoare al Academiei Române (1936). 3 participări la Bienala de la Venetia. (1924, 1938, 1942) Lucrări se află în Colecția Casei Regale a României și în cadrul Muzeului Peles, în numeroase muzee din țară, dar și în colecții particulare din Franța, Germania, Austria, Algeria, Italia, Maroc, Tunisia etc.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta” (1950–1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 24

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 – 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 27, 66, 73, 76

„Jurnal 1989–1993” Ed. MAIKO pag. 17

„Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni” Ed MAIKO 2008 p. 101

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Ed MAIKO 2010 pag 34

„Două veacuri de pictură la București” Ed. MAIKO 2007

Vasile POPESCU

(01.01.1894, București – 05.02.1944, București)

Vasile POPESCU (1891-1944)

Maci

ulei pe pânză, 60x40,5 cm

Colecția Anca-Mihaela,

Maria și Constantin

Pârvuțoiu

A studiat la Școala de Arte Frumoase din București în perioada 1912 - 1915, unde i-a avut ca profesori pe Frederic Storck, Dimitrie Paciurea, G.D. Mirea, iar între 1921-1923 lucrează în special peisaje la București și Balcic împreună cu Nicolae Tonitza, Lucian Grigorescu și Francisc Sirato. În 1924 are prima expoziție la Ateneul Roman unde i se decernează unul dintre premiile Salonului: o bursă de studiu în străinătate în Franța, nordul Italiei și Coasta Dalmației. În 1925 și 1926 participă și este premiat la Salonul Oficial; Expune aproape anual la Salonul Oficial. Devine membru al Societății Tinerimea Artistică, expune la Sala Dalles, din 1935 participă la expoziția grupării Contimporanul, la Salonul de desen și gravură, la expoziția Tinerimii Artistice, Salonul Oficial și Expoziția Internațională de la Paris. Deschide cea de a cincea expoziție personală la Sala Dalles în 1939, în paralel cu Ion Țuculescu și O. Angheluta. Participă la Trienala de la Milano; expune la Tinerimea Artistică și Salonul Oficial până în 1943, fiind un reprezentant distinct al unei direcții derivate din postimpresionism, cu un mesaj pur pictural.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 137, 138, 144

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 43, 155

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 11, 130, 147

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 156

Magdalena RĂDULESCU
(1902, Râmnicul Vâlcea - 03.03.1983, Paris)

Magdalena RĂDULESCU (1902-1983), Șezătoare, ulei pe pânză, 36x56,5 cm.
Colecția Alexandru Rădulescu

A studiat la Munchen și la Paris la Grande Chaumière. A fost căsătorită cu pictorul italian Massimo Campigli. A trăit și creat în Italia, Franța, România, dar în special în atmosfera Montparnasse, unde l-a întâlnit pe Brâncuși și Giacometti. A expus încă din 1928 la Bienala de la Veneția și la Salonul Independenților din Paris. Expoziții personale la Paris (4), București (8), Lyon, Marsilia. În 1994 i s-a organizat o expoziție retrospectivă la Muzeul Colecțiilor din București. Prezentă în colecții din România, Franța, Italia, Austria, SUA, Japonia.

20 iunie 1957. Între 14-17 iunie am însoțit pe Magdalena Rădulescu la Pelișor, pentru o scurtă odihnă și într-o vizită la Castelul Peleş... În toate zilele ne-am plimbat prin parcul Castelului și am discutat despre artă... Vorbea întruna despre artă și copilăria ei, îndeobște răspunzându-mi la întrebări, căci curiozitatea mea creștea pe măsură ce-mi istorisea... terminând liceul merge cu maică-sa la Munchen unde stă aproape 4 ani... i de permite să plece singură la Paris unde ia în particular lecții de pictură... face cunoștință cu pictorul Campigli, viitorul soț, care era redactor la un ziar francez... Despărțindu-se de el, căci dorea ca ea să se lase de pictură, a revenit în țară în ajunul celui de al doilea război... În 1946 pleacă din nou la Paris... părăsește capitala și se stabilește succesiv la Monte Carlo, Nisa și Monaco...” (Petre Oprea, Jurnalul unui inspector de la Direcția Artelor Plastice (1957-1958) Ed Tehnică Agricolă, București, 1996)

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricolă 1996 pag. 29-31
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 17, 18
- „Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 22, 32
- „Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 118, 119
- „Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 15, 128, 169, 171
- „Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 113, 125
- „Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 54-56
- „Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO pag. 141
- „Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 45
- „Jurnal 2005 - 2010” Ed. MAIKO 2011 pp. 142, 152, 158, 160, 175

Magdalena RĂDULESCU (1902-1983)

Dans nocturn cu autoportret

ulei pe pânză, 54,5x43 cm, 1970

Colecția Irina și Liviu Gavrilescu

Magdalena RĂDULESCU (1902-1983)

Recreația

ulei pe pânză, 47,5 x 57 cm,

Colecția av. dr. Arcadia Hinescu

Camil RESSU

(28.01.1880, Galați-01.04.1962, București)

Camil RESSU (1880-1962), *Viața la țară*, ulei pe carton, 48x63 cm. Colecția Gheorghe Burtea.

În 1902 termină studiile la Școala de Belle-Arte din Iași, obținând medalia de argint și pleacă în același an să se perfecționeze în străinătate la Munchen și Paris, unde se înscrie la Academia Julian, în atelierul lui Jean Paul Laurens, unde îi are colegi pe Jean Al. Steriade, Nicolae Dărăscu și Ion Theodorescu-Sion. În 1908 revine în țară și, preocupat de problemele sociale, colaborează cu desene satirice la publicațiile *Furnica*, *Facla* și *Adevărul*. Participă pentru prima dată în 1910 la expoziția "Tinerimii Artistice" cu peisaje și compoziții pe teme rustice. În 1914 deschide prima expoziție personală la București. Participă activ la înființarea "Sindicatului Artiștilor plastici din România" în 1921. A fost profesor și rector al Academiei de Belle-Arte din București, până în anul 1941. Din 1950 a fost președinte de onoare al "Uniunii Artiștilor Plastici", reluându-și și activitatea de profesor la Institutul de Arte "Nicolae Grigorescu". În 1955 i se acordă titlul de Artist al Poporului iar un an mai târziu este numit membru al Academiei Române.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

- „Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 5, 20, 21, 28-30, 41, 52, 92, 100, 102
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 21, 56, 57
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 26, 28, 48, 62
- „Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 39, 45
- „Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 119, 124
- „Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 81, 142
- „Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 13, 14, 33, 35
- „Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 73
- „Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 17, 139, 141
- „Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții”, Ed. MAIKO 2010 pag. 34, 68
- „Jurnal 2005 - 2010” Ed. MAIKO 2011 pag. 52, 67

Camil RESSU (1880-1962)
Culegătoare,
ulei pe carton, 50x63,5 cm
Colecția Dorin Mihalache

Rudolf SCHWEITZER-CUMPĂNA
(07.05.1886, Pitești-17.02.1975, București)

Rudolf SCHWEITZER CUMPĂNA (1886-1975), *Gospodărie țărănească*, ulei pe carton, 30x20 cm.
Colecția Gheorghe Burtea.

Născut într-o familie cu origini germane, a studiat la Academia Regală de Arte Frumoase de la Berlin, apoi la Academia de Arte Plastice de la Paris. Începând cu 1911 va expune la Saloanele Oficiale de pictură și sculptură și, sporadic, la Saloanele de desen și gravură. Din 1912 expune la Tinerimea Artistică, participând apoi la aproape toate edițiile din anii 1914-1947. În 1913 are prima expoziție personală în București, în Pasajul Crețulescu, iar în 1920 - 1923 anual câte o expoziție personală la Ateneul Roman, urmate de expoziții personale la Ploiești, Craiova, Ileana și Ateneu din București, Braila, Timisoara, Pitesti, Galati, Ramnicul Valcea, Piatra Neamt, Buzau în 1933, 1936, 1938, 1941, 1946, 1954, 1967, 1971 la Sala Dalles. Din 1953 participă la Expozițiile Anuale de Stat de pictură și grafică precum și la cele ocazionale, organizate în București și în provincie. Participă la expozițiile de artă plastică românească organizate peste hotare. Este numit în 1951 profesor la Institutul de Arte Plastice Nicolae Grigorescu din București. Devine membru al Uniunii Artiștilor Plastici, secția pictură. În 1955 i se conferă Ordinul Muncii clasa a III-a, respectiv în 1968 clasa II-a, din 1957 titlul de Maestru Emerit al Artei. Donează orașului Pitești în 1961, pentru Muzeul de Artă, 147 lucrări de pictură și grafică.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 48

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 56

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 90

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 42

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 156

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 40

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 102, 103, 131

„Jurnal 2005 - 2010” Ed. MAIKO 2011

„Două veacuri de pictură la București” Ed. MAIKO 2007

Rudolf SCHWEITZER CUMPĂNA (1886-1975)

Prispă

ulei pe carton, 70x46 cm

Colecția Damian Florea

Jean Alexandru STERIADI
(29.10.1880, București – 23.11.1956, București)

Jean Alexandru STERIADI (1880-1956), *Balcic*, ulei pe carton, 50x55 cm, 1934.
Colecția Alexandru Rădulescu.

A studiat la București cu G. D. Mirea în cadrul Scolii de Belle Arte din București, între anii 1896 până în 1901, apoi la Academia Regală din Munchen și apoi la Paris. A condus Muzeul Aman, apoi Muzeul Kallinderu și a fost profesor la Școala de Arte Frumoase din București. Este inițiatorul și promotorul Saloanelor de alb-negru în grafică, practicând și litografia. A fost și președinte al Societății "Tinerimea artistică". Preocupat atât de compoziția de mari dimensiuni, înfățișând scene din viața oamenilor simpli, cât și de portret, peisaje urbane și acvatice, colțuri ale vechiului București, imagini din Dobrogea și din numeroasele sale călătorii. Este autorul a numeroase portrete-schiță (în creion sau în peniță), care ating, în grafica românească, o culme a genului. Membru de onoare al Academiei Române din anul 1948.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

- „Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 pag. 20, 21, 28, 41, 42, 125
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 56
- „Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” Ed. MAIKO 1998 pag. 17, 72, 74
- „Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 39, 118
- „Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 108, 168
- „Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 16, 70, 79, 154-156
- „Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 11, 25
- „Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO pag. 14, 15
- „Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 13, 15, 126
- „In lumea artelor plastice: studii, comunicări, vizite, întâlniri” p.57-65, 118-120
- „Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni” Ed. MAIKO 2008 p. 101
- „Jurnal 2005-2010” Ed. MAIKO 2011 p. 33, 147

Jean Alexandru STERIADI (1880-1956)

Bărci (Maboane)

ulei pe carton, 28x42 cm.

Colecția Anca-Mihaela, Maria
și Constantin Pârvoțoiu

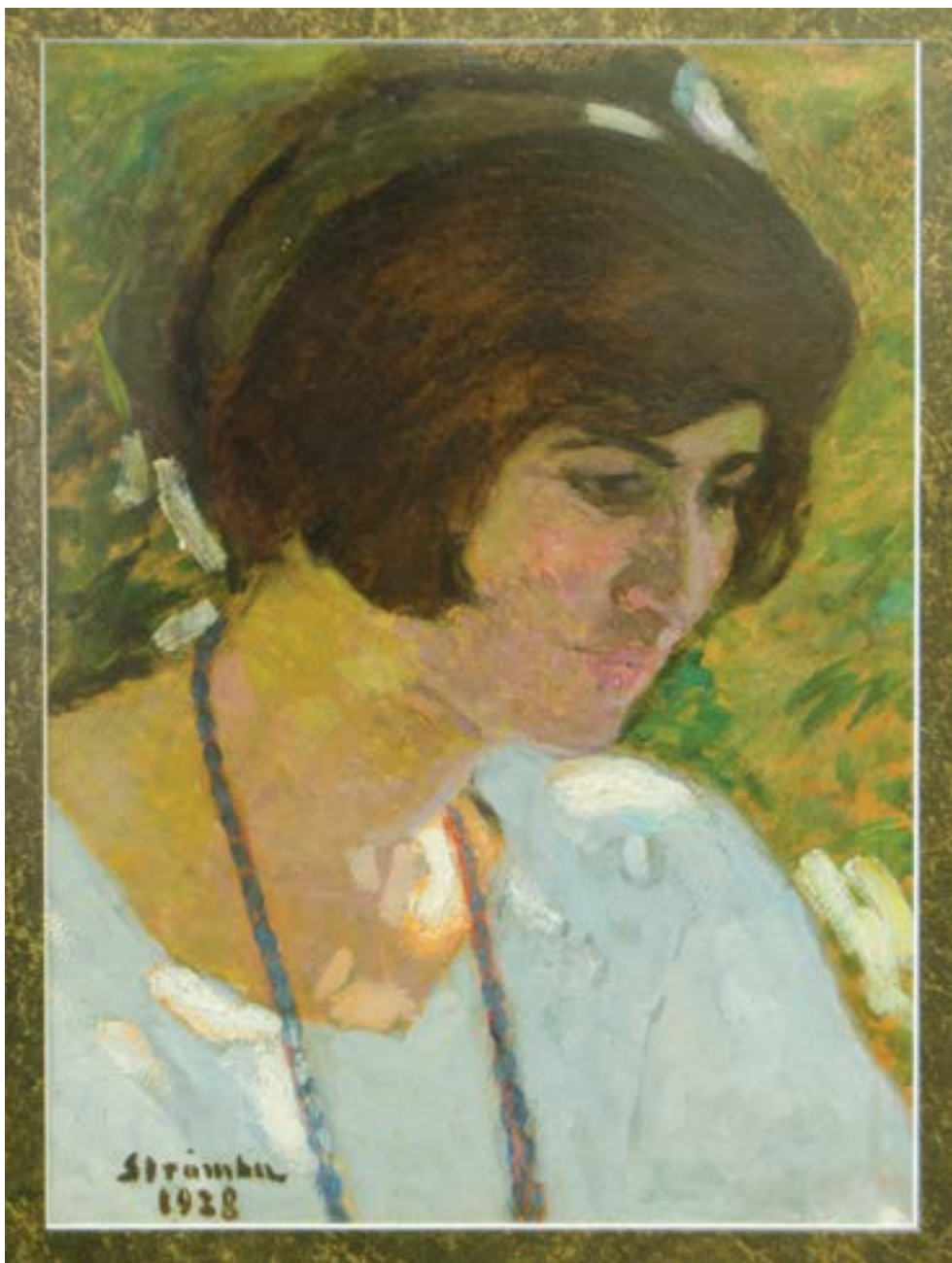
Jean Alexandru STERIADI (1880-1956)

Intrarea în mănăstire

ulei pe pânză, 50x65 cm

Colecția Damian Florea

Ipolit STRÂMBULESCU (cu variantele Hipolit, STRÂMBU, STRÂMBESCU)
(18.05.1871, Baia de Aramă, satul Bratilov-31.10.1934, București)

Ipolit STRÂMBULESCU
(1871-1934)

Portret în natură

ulei pe carton,
40x29 cm

Colecția Gheorghe Burtea

A studiat la Școala de arte frumoase cu Theodor Aman și cu G. D. Mirea, apoi câștigă o bursă la Academia Regală de Pictură din Munchen, cu Karl Marr. La Paris, unde și-a făcut studiile în anul 1900 a pus bazele societății "Tinerimea romana" și participă cu trei lucrări la Expoziția universală de la Paris. A condus Școala de Arte Frumoase de la București și a fost unul dintre profesorii de la Școala de pictură de la Baia Mare (supranumită "Barbizonului estic"). Participă la Expoziția Internațională de la Venetia 1924 și de la Paris 1925. A fost autorul mai multor manuale de pedagogia picturii și manuale de desen și tehnica desenul. De asemenea s-a preocupat de organizarea unei școli de artă decorativă, de cursuri serale de pictură și a fost unul dintre primii organizatori al Muzeului național de artă populară.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 23, 25, 28, 51-53, 72, 90

„Jurnalul anilor 1971 - 1975” Ed. MAIKO 2004 pag. 10, 53

„Pictorul Ipolit Strâmbulescu, 100 de ani de la naștere” în „Scânteia”, 2 iunie 1971

Ipolit STRÂMBULESCU (1871-1934)

Terasa

ulei pe carton, 50x60 cm, 1920

Colecția Alexandru Rădulescu

Francisc ȘIRATO

(15.08.1877, Craiova - 04.08.1953, București)

Francisc ȘIRATO (1877-1953)

Culegatoarea de ciuperci

ulei pe carton,

33,5x41 cm

Colecția Armand Voicu

După ce a terminat cursurile primare la o școală din apropierea casei din mahalaua Dănești a Craiovei, mergea deseori la atelierul de litografie al Institutului Grafic din Craiova. Acolo, și-a însușit temeinic tehnicile grafice și începând din anul 1897 a început să execute afișe în culori, primele de acest gen din România. În 1898, pleacă la Dusseldorf și lucrează într-un atelier de gravură. Se întoarce în țară, și se înscrie la "Școala Națională de Arte Frumoase" din București. Expune la "Salonul Oficial" în 1907, iar desenele apar în paginile revistei "Furnica", unele din ele inspirate din răscoalele țărănești din 1907. Expune în cadrul "Tinerimii Artistice". Este influențat de Cezanne și de folclorul românesc. În 1920, aderă la gruparea "Arta Română", în cadrul căreia expune până în 1924. Înfiițează, împreună cu pictorii N.Tonitza, St. Dumitrescu și cu sculptorul Oscar Han "Grupul celor patru". Este preocupat de problema construirii imaginii prin lumină, iar delimitarea formelor o face prin contraste de culoare și lumină. Devine custode la Muzeul Național de Artă populară, iar mai târziu, în anul 1932, a fost numit profesor la "Academia de Belle Arte" din București. În 1946, pictorului, căruia i se acordaseră premii la manifestări artistice internaționale (Barcelona, Bruxelles, Paris, New York), i se decernează "Premiul Național pentru Pictură". A redactat (1938) o monografie consacrată lui Nicolae Grigorescu. În 1956 i s-a organizat o primă și amplă retrospectivă postumă în parcul Herăstrău din București. În 1965 a fost lansat albumul Francisc SIRATO de Petre Oprea.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 24, 69, 73, 104

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 57

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 13, 39, 76, 84-89, 92, 93, 96-100, 107-109, 116, 117, 119, 128, 130, 132, 140, 144, 155, 156

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 17, 20, 61

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 78

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 23, 72, 73

„Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 coperta IV

„Jurnal 2005 - 2010” Ed. MAIKO 2011 p. 47, 173

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziție” Ed. MAIKO 2010 p. 14-21, anexa I Francisc Șirato (Studiu și catalog), Ed. Muzeul de artă al R.S.R., 1965; Anexa I, Expoziția retrospectivă Francisc Șirato, în Studii muzeale, nr. IV/1968.

Francisc Șirato: încercări critice, Ed. Meridiane, 1967, Prefață și catalog de Petre Oprea; Ion Frunzetti,

Francisc ȘIRATO (1877-1953)

Femeie cu tamburină

ulei pe carton, 53,5x44,5 cm

Colectie particulară

Francisc ȘIRATO (1877-1953)

Geamia din Balcic

ulei pe carton, 39x31,5 cm

Colecție particulară

Francisc ȘIRATO (1877-1953)

Țărăncă (Bucovineancă)

ulei pe carton, 60x47 cm

Colecția Damian Florea

“Luni, 21 iunie 2010. Colectionarul Florea Damian m-a vizitat după-amiază să se convingă dacă este autentic tabloul “Țărăncă” de Fr. Sirato. Verdictul, da, și i-am arătat spre convingere fișa lucrării cu fotografia realizată de mine când am organizat expoziția acestuia în 1964-1965.” (Petre Oprea, Jurnal 2005-2010, pag. 173)

Francisc ȘIRATO (1877-1953)

Natură statică cu floare

ulei pe carton

Colecție particulară

Nicolae TONITZA

(13.04.1886, Bârlad-26.02.1940, București)

Nicolae TONITZA (1886-1940)

Peisaj de toamnă

ulei pe carton, 34,5x40,5 cm

Se înscrie la Școala națională de Belle-Arte din Iași, avându-i printre profesori pe Gheorghe Popovici și Emanoil Bardasare. În 1908 este admis la Königlich Bayerischen Akademie der Bildenden Künste (Academia Regală Bavareză de Arte Frumoase Munchen). Călătorește în vara anului 1909 în Italia și rămâne pentru doi ani la Paris, unde frecventează atelierul lui Pierre Laprade. Influența preocupărilor din epocă nu întârzie să-și pună amprenta în opera tânărului artist, pe care calitățile de colorist și prospețimea senzațiilor îl fac să găsească repede drumul spre originalitate. În 1911 se reîntoarce în țară, participă la expoziția Tinerimii artistice. Obține prin concurs certificatul de "pictor bisericesc", zugrăvind numeroase biserici. Lucrează ca redactor la ziarul „Iașul” și expune la București picturi și desene. Mobilizat și trimis pe front, cade prizonier în luptele de la Turtucaia. După război se stabilește la București, unde - alături de participările la expoziții și ilustrări de cărți - colaborează la publicații de orientare socialistă cu desene și cronici artistice. În 1924 expune la Bienala din Venetia și - împreună cu Francisc Sirato, Oscar Han, Stefan Dimitrescu - întemeiază "Grupul celor patru". Expune și în străinătate la Barcelona, Amsterdam, Bruxelles. În 1933 ocupă catedra de pictură la Academia de Belle-Arte din Iași, unde din 1937 devine rector al Academiei.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta” (1950-1956) Ed. Tehnica Agricola 1994 pag. 27, 44, 65, 125

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice (1957-1958)” Ed. Tehnica Agricola 1996 pag. 76, 80, 81

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 13, 16, 39, 47, 66, 68, 72, 76, 77, 81, 83, 85, 135, 136, 144

„Jurnal (1967-1970)” Ed. MAIKO 2002 pag. 55

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 84, 114, 116, 130, 133

„Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 pag. 29

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 37, 38, 98, 99, 141

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 60, 72

„Din viața cotidiană a pictorilor și sculptorilor bucureșteni” Ed. MAIKO 2008 pag. 38, 100.

„Cronici plastice și texte pentru cataloage de expoziții” Ed. MAIKO 2010, pag. 34

„Două veacuri de pictură la București” Ed. MAIKO 2007

„Jurnal 2005 - 2010” Ed. MAIKO 2011 pag. 10, 136, 152

Nicolae TONITZA (1886-1940)

Fetiță în pat

ulei pe carton, 61x47,5 cm

Colecția Damian Florea

Nicolae TONITZA (1886-1940)

Rachis Ali

ulei pe pânză, 50x39,5 cm, 1936

Colecția Anca-Mihaela, Maria și
Constantin Pârnuțoiu

Gheorghe N. G. VÂNĂTORU
(19.04.1908, Oltenița – 1983, București)

Gheorghe N. G. VÂNĂTORU (1905-1983), *Natură statică* ulei pe carton, 32x41 cm.
Colecția Damian Florea

Studiile liceale le-a făcut la Oltenița și la București. A colaborat cu poeme la revista „Bilete de papagal” editată de Tudor Arghezi. Între anii 1929 și 1933 frecventează cursurile de pictură ale Academiei de arte frumoase din București, având ca profesori pe Gh. Petrașcu, Fr. Sirato, N. Tonitza și C. Vlădescu. Expune în 1932 la Salonul Oficial de pictură și sculptură și este premiat de juriul Salonului, participând și fiind premiat și în următorii ani. Prima expoziție personală la sala Mozart, 1933, urmate de numeroase altele la Sala Dalles, Atheneul Român, sau Orizont. Participă la expozițiile „Tinerimii artistice”. Participă la cea de a XXIII -a Biennială de la Veneția, la Expoziția de artă românească contemporană la Zurich 1943 și la expoziția „Plastica în România”, Budapesta, 1947. Participă la expozițiile de artă românească de la Tel-Aviv, Beirut, Tokio. Expoziții retrospective la Atheneul Român 1973, Sala Dalles 1978, 1983 și în 2011, organizată de Societatea Colectîonarilor de Artă din România și Muzeul Municipiului București la Palatul Suțu.

„Ți plăcea să povestească despre picturile sale foarte reușite. Iată cum descrie într-o scrisoare... datată 16 iunie 1968: „... Astăzi se pune accentul prea acut pe raționament, dar se greșește, de aceea arta vremurilor noastre este lipsită de farmecul adâncurilor, al misterelor, trăind în decorativ, ce te reține capricios, deșteptând un interes gimnastic al minții, în timp ce arta de instinct, de globală intuiție, are tangențe la geniu”. (Petre Oprea, „Așa i-am cunoscut”, pag. 121)

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Jurnalul unui muzeograf principal (1961 - 1966)” Ed. MAIKO 2000 pag. 71

„Jurnalul anilor 1976 - 1980” Ed. MAIKO 2005 pag. 14, 77-78, 81-82, 99, 120-122, 127, 129-131, 133, 136-137, 142-144, 146, 153-154

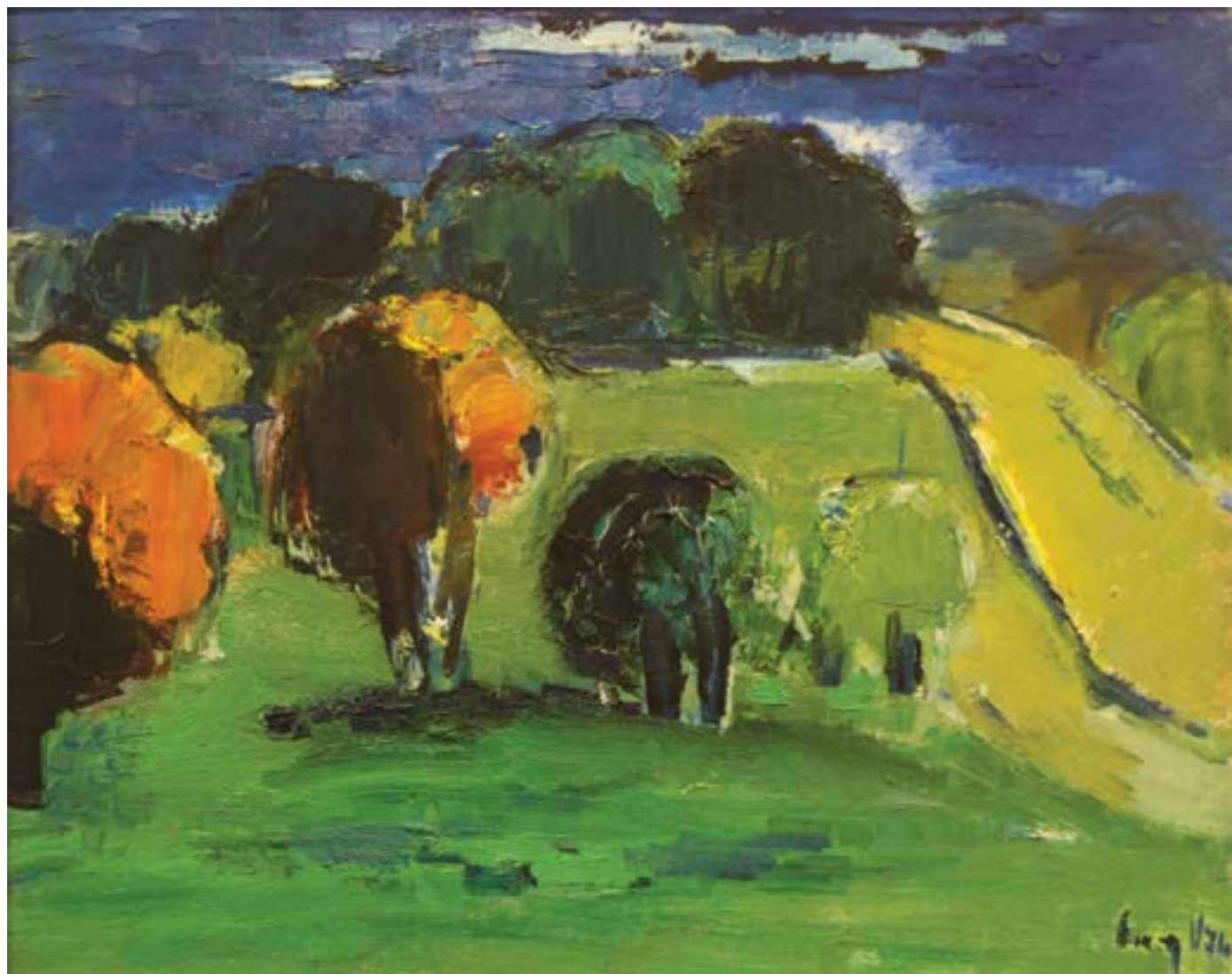
„Jurnal 1981 - 1988” Ed. MAIKO 2006 coperta IV, pag. 13, 24, 29, 30, 35, 37-39, 43, 60

„Jurnal 1989-1993” Ed. MAIKO 2007 pag. 25-35, 81

„Jurnal (1994 - 1998)” Ed. MAIKO 2008 pag. 157

„Așa i-am cunoscut” Ed. MAIKO, 1998 p. 107-121

„Jurnal 2005 - 2010” Ed. MAIKO 2011

Gheorghe N. G. VÂNĂTORU (1905-1983)

Peisaj

ulei pe pânză lipită pe carton, 49x61,5 cm

Colecția Damian Florea

Nicolae VERMONT
(10.10.1866, Bacău – 14.06.1932, București)

Nicolae VERMONT (1866-1932), *Femeie citind în peisaj*, ulei pe pânză, 45x45,3 cm
Colecția Damian Florea

A studiat la Școala de Arte Frumoase din București, cu Theodor Aman, apoi la Munchen și la Paris. A fost unul dintre membrii fondatori ai societăților "Ileana" (1897) și "Tinerimea artistică" (1901), ce vizau reformarea artei academiste, pledau pentru o artă realistă, pentru și despre oameni. De-a lungul carierei sale, a pictat biserici, plafonul Palatului Kalinderu și plafonul Palatului Cantacuzino din București. A participat la numeroase expoziții de artă plastică, atât în țară, cât și peste hotare.

Consemnări în opera lui Petre Oprea:

„Contact cu arta 1950-1956” pag. 84, 85

„Jurnalul unui inspector de la Direcția artelor plastice 1959-1960” pag. 24, 28, 48

„Jurnal (1967-1970) pag. 117

„In lumea artelor plastice: studii, comunicări, vizite, întâlniri” pag. 124-125

Nicolae VERMONT (1866-1932)

Cusătoreasă

ulei pe lemn, 32x22,5 cm

Colecția Dorin Mihalache

PETRE OPREA
(11 martie 1928, Merii
Petchii, Ilfov – 28 iulie
2011, București)

A urmat Facultatea de Istorie București (1948 – 1952). A lucrat în Ministerul Culturii – Direcția artelor plastice, contribuind la constituirea mai multor muzee de artă din țară și la înzestrarea lor cu opere de artă românească. Din anul 1960 a lucrat în Muzeul Național de Artă al României, până în 1988, anul pensionării. În iulie 1978, respectiv în urmă cu 40 de ani, a fost desemnat să conducă Muzeul Colecțiilor de Artă ca secție a Muzeului de Artă, A fost membru al secției de critică a Uniunii Artiștilor Plastici din 1960 publicând peste 350 de studii, articole și cronici plastice.

Preocupat de istoria artei plastice românești, a publicat numeroase cataloage și monografii privind opera pictorilor. Publică „Jurnalele” sale care se întind pe 53 de ani de activitate artistică românească (1957-2010) cuprinzând expoziții, artiști, evenimente culturale, impresii, etc., care sunt esențiale pentru studierea istoriei artei românești. Membru fondator al Societății Colecționarilor de Artă din România și membru al Colegiului de Redacție al revistei Pro Arte, a ajutat, dezinteresat, mulți colecționari, critici de artă, iubitori ai frumosului cu sfaturi competente și bibliografie.